

Επίσημη Εφημερίδα C 118

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
21 Απριλίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 118/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 109 της 14.4.2012 .....

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 118/02

Υπόθεση C-280/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Koralnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 9, 168, 169 και 178 — Έκπτωση του φόρου εισροών που αφορά πράξεις σχετικές με την υλοποίηση σχεδίου οικονομικής δραστηριότητας — Αγορά γης από τους εταίρους εταιρίας — Τιμολόγια που εκδόθηκαν πριν την καταχώριση της εταιρίας που ζητεί την έκπτωση) .....

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 118/03	Υπόθεση C-354/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Αφορολόγητο αποδεματικό — Ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση)	2
2012/C 118/04	Υπόθεση C-393/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dermot Patrick O'Brien κατά Ministry of Justice (πρώην Department for Constitutional Affairs) (Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως — Έννοια του όρου «εργαζόμενοι με μερική απασχόληση, που έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας» — Δικαστές μερικής απασχολήσεως που αμείβονται σε ημερήσια κατ' αποκοπήν βάση — Μη χορήγηση συντάξεως γήρατος)	3
2012/C 118/05	Υπόθεση C-420/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Söll GmbH κατά Tetra GmbH (Διάθεση βιοκτόνων στην αγορά — Οδηγία 98/8/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια των «βιοκτόνων» — Προϊόν που προκαλεί την κροκιδώση επιβλαβών οργανισμών, χωρίς να τους καταστρέφει, αποτρέπει ή καθιστά αβλαβείς)	3
2012/C 118/06	Υπόθεση C-467/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Gießen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Baris Akyüz (Οδηγίες 91/439/ΕΟΚ και 2006/126/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδηγήσεως — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει άδεια οδηγήσεως που χορήγησε άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο που δεν διαθέτει τη σωματική και διανοητική ικανότητα οδηγήσεως δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους)	4
2012/C 118/07	Υπόθεση C-484/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) κατά Administración del Estado κ.λπ. (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ποσοτικοί περιορισμοί και μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών — Μη εναρμονισμένοι κανόνες — Σήματα ποιότητας — Απαιτήσεις σχετικά με οργανισμούς πιστοποίησης)	5
2012/C 118/08	Υπόθεση C-604/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Football Dataco Ltd κ.λπ. κατά Yahoo! UK Ltd κ.λπ. (Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα του δημιουργού — Προγράμματα συναντήσεων πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου)	5
2012/C 118/09	Υπόθεση C-41/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Conseil d'Etat (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL κατά Région wallonne (Προστασία του περιβάλλοντος — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Άρθρα 2 και 3 — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Προστασία των υδάτων κατά της νιτρορυπάνσεως γεωργικής προελεύσεως — Σχέδιο ή πρόγραμμα — Παράλειψη προηγούμενης εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Ακύρωση σχεδίου ή προγράμματος — Δυνατότητα διατηρήσεως των ενόμων αποτελεσμάτων του σχεδίου ή του προγράμματος — Προϋποθέσεις)	6
2012/C 118/10	Υπόθεση C-119/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 99 και 110 — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του του θεάματος είναι προαιρετική)	7

2012/C 118/11	Υπόθεση C-166/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Audiencia Provincial de Oviedo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Angel Lorenzo González Alonso κατά Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE [Προστασία των καταναλωτών — Σύμβαση συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος — Οδηγία 85/577/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Δεν εμπίπτει — Σύμβαση ασφάλισης που συνδέεται με επενδυτικά κεφάλαια (τύπου unit linked)]	7
2012/C 118/12	Υπόθεση C-630/11 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2011 οι HGA Srl κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής	8
2012/C 118/13	Υπόθεση C-631/11 P: Αίτηση ανατρέψεως που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Regione autonoma della Sardegna κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής	8
2012/C 118/14	Υπόθεση C-632/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Timsas Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής	9
2012/C 118/15	Υπόθεση C-633/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Grand Hotel Abi d'Oru SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής	10
2012/C 118/16	Υπόθεση C-39/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιανουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Vu Thang Dang	11
2012/C 118/17	Υπόθεση C-49/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 31 Ιανουαρίου 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani	11
2012/C 118/18	Υπόθεση C-56/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2012 η European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	11
2012/C 118/19	Υπόθεση C-57/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 3 Φεβρουαρίου 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL κατά Commission communautaire commun	12
2012/C 118/20	Υπόθεση C-61/12: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας	12
2012/C 118/21	Υπόθεση C-62/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 7 Φεβρουαρίου 2012 — Galin Kostov κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia za Prihodite	14

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 118/22	Υπόθεση C-63/12: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	14
2012/C 118/23	Υπόθεση C-66/12: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14
2012/C 118/24	Υπόθεση C-67/12: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	15
2012/C 118/25	Υπόθεση C-71/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Qorti Kostituzzjonali (Μάλτα) στις 10 Φεβρουαρίου 2012 — Vodafone Malta Limited και Mobisile Communications Limited κατά L-Avukat Generali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L-Awtorita ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni	16
2012/C 118/26	Υπόθεση C-73/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Ahmed Etagghi	16
2012/C 118/27	Υπόθεση C-74/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Abd Aziz Tam	17
2012/C 118/28	Υπόθεση C-75/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Majali Abdel	17
2012/C 118/29	Υπόθεση C-77/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2012 η Deutsche Post AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-421/07, Deutsche Post AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	18
2012/C 118/30	Υπόθεση C-85/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2012 — Société Landsbanki Islands HF/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux	19
2012/C 118/31	Υπόθεση C-91/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Skatteverket κατά PCF Clinic AB	19
2012/C 118/32	Υπόθεση C-95/12: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	19
Γενικό Δικαστήριο		
2012/C 118/33	Υπόθεση T-210/02 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2012 — British Aggregates κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Περιβαλλοντικός φόρος επί των αδρανών υλικών στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση της Επιτροπής περί μη προβολής αντιρρήσεων — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας)	21
2012/C 118/34	Υπόθεση T-53/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — UPM-Kymmene κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Παθητικός ρόλος μιας επιχειρήσεως — Αναλογικότητα)	21

2012/C 118/35	Υπόθεση T-64/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — FLS Plast κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη — Αρχή non bis in idem)	22
2012/C 118/36	Υπόθεση T-65/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — FLSmidth κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβάσεως — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη)	22
2012/C 118/37	Υπόθεση T-167/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — Επιτροπή κατά Liotti (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2006 — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Συνεπής και εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων αξιολογήσεως)	23
2012/C 118/38	Υποθέσεις T-29/10 και T-33/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2012 — Κάτω Χώρες και ING Groep κατά Επιτροπής (Κρατική ενίσχυση — Χρηματοπιστωτικός τομέας — Ενίσχυση προς αντιμετώπιση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους — Εισφορά κεφαλαίου με δικαίωμα του αποδέκτη της ενισχύσεως να επιλέξει μεταξύ εξοφλήσεως και μετατροπής σε μετοχές — Μεταβολή των όρων εξοφλήσεως κατά τη διοικητική διαδικασία — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Πλεονέκτημα — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Αναγκαίος και εύλογος σύνδεσμος μεταξύ του ύψους της ενισχύσεως και του εύρους των μέτρων που απαιτούνται ώστε να καταστεί η ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά)	23
2012/C 118/39	Υπόθεση T-221/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2012 — Iberdrola κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που καθιστά δυνατή τη φορολογική απόσβεση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων συμβατό με την κοινή αγορά και μη διατάσσουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	23
2012/C 118/40	Υπόθεση T-230/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες που εξαιρούνται από τη χρηματοδότηση — Οπωροκηπευτικά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως των δαπανών — Προϋποθέσεις αναγνωρίσεως των οργανώσεων παραγωγών) ...	24
2012/C 118/41	Υπόθεση T-298/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2012 — Arrieta D. Gross κατά ΓΕΕΑ — International Biocentric Foundation κ.λπ. (BIODANZA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BIODANZA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα BIODANZA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Θάνατος του αιτούντος την καταχώριση του σήματος πριν από την έκδοση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών — Παραδεκτό του υπομνήματος αντικρούσεως — Απουσία της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	24
2012/C 118/42	Υπόθεση T-565/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe κατά ΓΕΕΑ (Highprotect) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Highprotect — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	25

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 118/43	Υπόθεση T-218/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2012 — Dagher κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων τα οποία αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης — Εξωσυμβατική ευθύνη)	25
2012/C 118/44	Υπόθεση T-52/12: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	25
2012/C 118/45	Υπόθεση T-59/12: Αγωγή της 10ης Φεβρουαρίου 2012 — Planet κατά Επιτροπής	26
2012/C 118/46	Υπόθεση T-65/12 P: Αίτηση αναιρέσεως της 16ης Φεβρουαρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-44/05 RENV, Strack κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	27
2012/C 118/47	Υπόθεση T-74/12: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Mecafer κατά Επιτροπής	28
2012/C 118/48	Υπόθεση T-75/12: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Nu Air Polska κατά Επιτροπής	28
2012/C 118/49	Υπόθεση T-76/12: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Nu Air Compressors and Tools κατά Επιτροπής	29
2012/C 118/50	Υπόθεση T-81/12: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Beco κατά Επιτροπής	30
2012/C 118/51	Υπόθεση T-83/12: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2012 — Chico's Brands Investments κατά ΓΕΕΑ — Artsana (CHICO'S)	30
2012/C 118/52	Υπόθεση T-85/12: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Lilleborg κατά ΓΕΕΑ — Hardford (Pierre Robert)	31
2012/C 118/53	Υπόθεση T-86/12: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Robert Group κατά ΓΕΕΑ — Hardford (Pierre Robert)	32
2012/C 118/54	Υπόθεση T-90/12: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2012 — Elegant Target Development κ.λπ. κατά Συμβουλίου	32

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 118/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 109 της 14.4.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 89 της 24.3.2012

EE C 80 της 17.3.2012

EE C 73 της 10.3.2012

EE C 65 της 3.3.2012

EE C 58 της 25.2.2012

EE C 49 της 18.2.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Υπόθεση C-280/10) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 9, 168, 169 και 178 — Έκπτωση του φόρου εισροών που αφορά πράξεις σχετικές με την υλοποίηση σχεδίου οικονομικής δραστηριότητας — Αγορά γης από τους εταίρους εταιρίας — Τιμολόγια που εκδόθηκαν πριν την καταχώριση της εταιρίας που ζητεί την έκπτωση)

(2012/C 118/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία των άρθρων 9, 168 και 169 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σε προγενέστερο στάδιο για πράξεις διενεργηθείσες με σκοπό την υλοποίηση σχεδίου οικονομικής δραστηριότητας αλλά πριν από την καταχώριση εταιρίας — Αγορά οικοπέδου από τους μετέπειτα εταίρους

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 9, 168 και 169 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό

σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση που δεν παρέχει τη δυνατότητα ούτε στους εταίρους μιας εταιρίας ούτε στην ίδια την εταιρία να επικαλεστούν δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας που προκαταβλήθηκε για τις επενδύσεις που πραγματοποιήσαν οι εταίροι πριν τη σύσταση και την εγγραφή της εν λόγω εταιρίας για τις ανάγκες και προς τον σκοπό ασκήσεως της οικονομικής της δραστηριότητας.

2) Τα άρθρα 168 και 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνική ρύθμιση κατ' εφαρμογή της οποίας, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, εταιρία δεν μπορεί να εκπέσει τον προκαταβληθέντα φόρο προστιθέμενης αξίας σε περίπτωση που το τιμολόγιο που εκδόθηκε πριν την καταχώριση και την ταυτοποίηση της εν λόγω εταιρίας προς τους σκοπούς του φόρου προστιθέμενης αξίας εκδόθηκε στο όνομα των εταίρων αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 234 σ. 28.8.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-354/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Αφορολόγητο αποθεματικό — Ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση)

(2012/C 118/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι Δ. Τριανταφύλλου και Β. Stromsky)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη λήψεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση των ενισχύσεων οι οποίες κριθήκαν ως παράνομες και ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά με το άρθρο 1, παράγραφος 1 (εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 2 και στα άρθρα 2 και 3), της αποφάσεως E(2007) 3251 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, για το αφορολόγητο αποθεματικό (κρατική ενίσχυση C 37/05)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 έως 6 της αποφάσεως 2008/723/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, για την κρατική ενίσχυση C 37/05 (πρώην NN 11/04) της Ελλάδας — Αφορολόγητο αποθεματικό, καθόσον παρέλειψε να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα προς ανάκτηση, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως, των κριθεισών ως παρανόμων και ασυμβίβαστων προς την κοινή αγορά ενισχύσεων, εξαιρουμένων εκείνων στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 1, παράγραφος 2, καθώς και 2 και 3 της ίδιας αποφάσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 246 της 11.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dermot Patrick O'Brien κατά Ministry of Justice (πρώην Department for Constitutional Affairs)

(Υπόθεση C-393/10) (¹)

(Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως — Έννοια του όρου «εργαζόμενοι με μερική απασχόληση, που έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας» — Δικαστές μερικής απασχολήσεως που αμείβονται σε ημερήσια κατ' αποκοπήν βάση — Μη χορήγηση συντάξεως γήρατος)

(2012/C 118/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dermot Patrick O'Brien

κατά

Ministry of Justice (πρώην Department for Constitutional Affairs)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Supreme Court of the United Kingdom — Ερμηνεία της οδηγίας 97/81/EK του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (EE 1998, L 14, σ. 9) — Έννοια του όρου «εργαζόμενοι με μερική απασχόληση, που

έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας» (ρήτρα 2.1 της συμφωνίας-πλαισίου) — Δικαστές μερικής απασχολήσεως — Διαφορά μεταχειρίσεως, ως προς το δικαίωμα συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος, μεταξύ δικαστών πλήρους και δικαστών μερικής απασχολήσεως ή μεταξύ διαφόρων κατηγοριών δικαστών μερικής απασχολήσεως

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν την έννοια των «εργαζομένων [...] που έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας», η οποία περιλαμβάνεται στη ρήτρα 2, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία μερικής απασχολήσεως, που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1997, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 97/81/EK του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/23/EK του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1998, και, ιδίως, να κρίνουν αν οι δικαστές εμπήτουν στην έννοια αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι τούτο δεν οδηγεί σε αυθαίρετο αποκλεισμό αυτής της κατηγορίας προσώπων από την προστασία την οποία παρέχουν η οδηγία 97/81, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/23, και η ως άνω συμφωνία-πλαίσιο. Αποκλεισμός από την προστασία αυτή χωρεί μόνον αν η σχέση που συνδέει τους δικαστές με το Ministry of Justice είναι, ως εκ της φύσεώς της, ουσιωδώς διαφορετική από τη σχέση που συνδέει τους εργοδότες με τους υπαλλήλους τους που υπάγονται, κατά το εθνικό δίκαιο, στην κατηγορία των εργαζομένων.

- 2) Η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχολήσεως, που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1997, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 97/81, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/23, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να προβαίνει το εθνικό δίκαιο σε διάκριση, όσον αφορά την πρόσβαση στο συνταξιοδοτικό σύστημα, μεταξύ των δικαστών πλήρους απασχολήσεως και των δικαστών μερικής απασχολήσεως που αμείβονται σε ημερήσια κατ' αποκοπήν βάση, εκτός αν η διαφορετική αυτή μεταχείριση δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, πράγμα του οποίου η εκτίμηση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 274 της 9.10.2010, σ. 17.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Söll GmbH κατά Tetra GmbH

(Υπόθεση C-420/10) (¹)

(Διάθεση βιοκτόνων στην αγορά — Οδηγία 98/8/EK — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έννοια των «βιοκτόνων» — Προϊόν που προκαλεί την κροκιδώση επιβλαβών οργανισμών, χωρίς να τους καταστρέφει, αποτρέπει ή καθιστά αβλαβείς)

(2012/C 118/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Söll GmbH

κατά

Tetra GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 123, σ. 1) — Χαρακτηρισμός ως «βιοκτόνου» ενός προϊόντος που προκαλεί κροκίδωση των επιβλαβών οργανισμών, χωρίς να τους καταστρέφει, αποτρέπει ή καθιστά αβλαβείς — Αλλεγοκτόνο προϊόν που περιέχει την ουσία χλωριούχο υδροξείδιο του αλουμινίου — Έννοια του «βιοκτόνου»

Διατακτικό

Η κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, έννοια των «βιοκτόνων» πρέπει να ερμηνευθεί ως συμπεριλαμβανούσα τα προϊόντα, έστω και αν αυτά επιδρούν μόνον κατά έμμεσο τρόπο επί των επιβλαβών οργανισμών-στόχων, εφόσον αυτά περιέχουν μία ή περισσότερες δραστικές ουσίες που ασκούν μια χημική ή βιολογική επίδραση η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας σειράς αιτιωδώς συνδεομένων δράσεων που έχουν ως σκοπό να προκαλέσουν αναστολή των εν λόγω οργανισμών.

(¹) ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δ δεύτερο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Gießen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Baris Akyüz

(Υπόθεση C-467/10) (¹)

(Οδηγίες 91/439/ΕΟΚ και 2006/126/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδηγήσεως — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει άδεια οδηγήσεως που χορήγησε άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο που δεν διαθέτει τη σωματική και διανοητική ικανότητα οδηγήσεως δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους)

(2012/C 118/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Gießen

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Baris Akyüz

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Gießen — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 29ης

Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1), καθώς και των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 403, σ. 18) — Αμοιβαία αναγνώριση των αδειών οδήγησης — Άρνηση κράτους μέλους να αναγνωρίσει σε πρόσωπο που δεν πληροί τους από σωματικής και πνευματικής απόψεως όροι ασφαλούς οδήγησης οχήματος κατά τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους, την ισχύ μιας άδειας οδηγήσεως που χορηγήθηκε από άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

1) Αντιβαίνει στις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για τις άδειες οδηγήσεως, καθώς και των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδηγήσεως, ρύθμιση κράτους μέλους υποδοχής που παρέχει σε αυτό τη δυνατότητα να αρνείται να αναγνωρίζει στην επικράτειά του άδεια οδηγήσεως που χορηγήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, οσάκις το κράτος μέλος υποδοχής δεν επέβαλε στον κάτοχο της εν λόγω άδειας κανένα μέτρο υπό την έννοια των άρθρων 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 91/439 ή 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, αλλά αρνήθηκε να του χορηγήσει για πρώτη φορά άδεια χορηγήσεως για τον λόγο ότι δεν διέθετε, δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους, τη σωματική και διανοητική ικανότητα οδηγήσεως οχήματος.

2) Οι ως άνω συνδυασμένες διατάξεις έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει προς αυτές ρύθμιση του κράτους μέλους υποδοχής που του παρέχει τη δυνατότητα να αρνείται να αναγνωρίσει στην επικράτειά του άδεια οδηγήσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος σε περίπτωση που αποδεικνύεται, βάσει αδιαμφισβήτητων στοιχείων προερχόμενων από το κράτος μέλος εκδόσεως, ότι ο κάτοχος της άδειας οδηγήσεως δεν πληρούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω άδειας την προϋπόθεση της συνήθους διαμονής που προβλέπουν τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 91/439 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2006/126. Συναφώς, εκ μόνου του λόγου ότι το κράτος μέλος εκδόσεως διαβιβάζει τα συγκεκριμένα στοιχεία στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής όχι ευθέως αλλά μόνον εμμέσως, υπό τη μορφή κοινοποιήσεως εκ μέρους τρίτων, δεν μπορεί θεωρηθεί ότι οι πληροφορίες αυτές δεν προέρχονται από το κράτος μέλος εκδόσεως, εφόσον προέρχονται από αρχή του εν λόγω κράτους.

Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να επαληθεύσει αν οι πληροφορίες που αποκτήθηκαν υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης μπορούν να χαρακτηρίζονται ως πληροφορίες προερχόμενες από το κράτος μέλος εκδόσεως, καθώς και, ανά περίπτωση, να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της κύριας δίκης, αν συνιστούν αδιαμφισβήτητα στοιχεία, που πιστοποιούν ότι ο κάτοχος της άδειας δεν είχε τη συνήθη διαμονή του στην επικράτεια του δεύτερου κράτους κατά τον χρόνο εκδόσεως της άδειας οδήγησης.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) κατά Administración del Estado κ.λπ.

(Υπόθεση C-484/10) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ποσοτικοί περιορισμοί και μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Οδηγία 89/106/ΕΟΚ — Προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών — Μη εναρμονισμένοι κανόνες — Σήματα ποιότητας — Απαιτήσεις σχετικά με οργανισμούς πιστοποιήσεως)

(2012/C 118/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)

κατά

Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (Aidico) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (Aneflor), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (Acerteq)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunal Supremo — Ερμηνεία των άρθρων 28 και 30 ΕΚ (νυν άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ) — Δομικά προϊόντα — Προϊόντα που δεν καλύπτονται από εναρμονισμένα πρότυπα όπως τα προβλεπόμενα από την οδηγία 89/106/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (ΕΕ L 1989, L 40, σ. 12) — Διάθεση στο εμπόριο υποκείμενη είτε σε πιστοποιητικό ποιότητας ή πιστοποιητικό εκδοθέν με μεθόδους που πληρούν λεπτομερείς προϋποθέσεις ισοδύναμες προς τις απαιτούμενες από τις εθνικές αρχές, είτε σε προηγούμενη έγκριση των εν λόγω προϋποθέσεων, καίτοι έχει ήδη υπάρξει σχετική έγκριση στο κράτος μέλος καταγωγής

Διατακτικό

Τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι οι απαιτήσεις που επιβάλλει το άρθρο 81 του κώδικα σκυροδέματος για δομικές κατασκευές (ΕΝΕ-08), που εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα 1247/2008, της 18ης Ιουλίου 2008, ερμηνεύονται σε συνδυασμό με το παράρτημα 19 του εν λόγω κώδικα, για την επίσημη αναγνώριση πιστοποιητικών που βεβαιώνουν το επίπεδο

ποιότητας του χάλυβα για τον οπλισμό σκυροδέματος τα οποία εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου της Ισπανίας, συνιστούν εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Τέτοιου είδους εμπόδιο είναι δυνατό να δικαιολογείται για λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, υπό τον όρο ότι οι προβλεπόμενες απαιτήσεις δεν υπερβαίνουν τις ελάχιστες προδιαγραφές που απαιτούνται για τη χρήση του χάλυβα για τον οπλισμό σκυροδέματος στην Ισπανία. Στην περίπτωση αυτή, και οσάκις ο φορέας που χορηγεί το πιστοποιητικό ποιότητας το οποίο πρέπει να αναγνωρισθεί επισήμως στην Ισπανία είναι αναγνωρισμένος οργανισμός υπό την έννοια της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 93/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, στο αιτούν δικαστήριο αποκείται να εξετάσει ποιες από τις απαιτήσεις βρίσκονται πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του σκοπού της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 σ. 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Football Dataco Ltd κ.λπ. κατά Yahoo! UK Ltd κ.λπ.

(Υπόθεση C-604/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα του δημιουργού — Προγράμματα συναντήσεων πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου)

(2012/C 118/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Football Dataco Ltd, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

κατά

Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (ΕΕ L 77, σ. 20) — Έννοια των «βάσεων δεδομένων οι οποίες, λόγω της επιλογής ή της διευθέτησης του περιεχομένου τους, αποτελούν πνευματικά δημιουργήματα» — Πληροφορικά οργανωμένοι κατάλογοι ποδοσφαιρικών αγώνων για την επόμενη αγωνιστική περίοδο

Διατακτικό

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, έχει την έννοια ότι «βάσεις δεδομένων», κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, προστατεύονται βάσει του προϋποθέτου σε αυτήν δικαιώματος του δημιουργού υπό την προϋπόθεση ότι η επιλογή ή η διευθέτηση των περιλαμβανόμενων σε αυτές δεδομένων αποτελεί πρωτότυπη έκφραση της δημιουργικής ελευθερίας του δημιουργού τους, γεγονός που αποκλείει στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Κατά συνέπεια:

- οι διανοητικές προσπάθειες και η ικανότητα δημιουργίας των δεδομένων αυτών δεν λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η επιλεξιμότητα της εν λόγω βάσεως για προστασία βάσει του δικαιώματος αυτού·
  - είναι αδιάφορο, προς τον σκοπό αυτό, αν η επιλογή ή διευθέτηση των δεδομένων αυτών συνεπάγεται ή όχι «σημαντική προσθήκη» σε αυτά, και
  - η σημαντική εργασία και η ικανότητα δημιουργίας που απαιτούνται για τη δημιουργία αυτής της βάσεως δεν μπορούν αυτές καθαυτές να δικαιολογήσουν τέτοιου είδους προστασία αν δεν εκφράζουν πρωτοτυπία κατά την επιλογή ή τη διευθέτηση των περιλαμβανόμενων σε αυτήν δεδομένων.
- 2) Η οδηγία 96/9 έχει την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη της μεταβατικής διατάξεως του άρθρου 14, παράγραφος 2, απαγορεύει εθνική νομοθεσία η οποία παρέχει στις βάσεις δεδομένων που εμπίπτουν στον ορισμό του άρθρου 1, παράγραφος 2, αυτής προστασία βάσει του δικαιώματος του δημιουργού υπό όρους διαφορετικούς των προβλεπόμενων στο άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής.

(¹) ΕΕ C 89 σ. 19.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-41/11) (¹)

(Προστασία του περιβάλλοντος — Οδηγία 2001/42/ΕΚ — Άρθρα 2 και 3 — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων — Προστασία των υδάτων κατά της νιτρορύπανσης γεωργικής προελεύσεως — Σχέδιο ή πρόγραμμα — Παράλειψη προηγούμενης εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Ακύρωση σχεδίου ή προγράμματος — Δυνατότητα διατηρήσεως των εννόμων αποτελεσμάτων του σχεδίου ή του προγράμματος — Προϋποθέσεις)

(2012/C 118/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL

κατά

Région wallonne

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Βέλγιο) — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων στο περιβάλλον — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως — Ακύρωση εθνικής διατάξεως η οποία κρίθηκε αντίθετη προς την οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30) — Δυνατότητα να διατηρηθούν για σύντομο χρονικό διάστημα τα έννομα αποτελέσματα αυτής της διατάξεως

Διατακτικό

Οσάκις εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται, βάσει της εθνικής του νομοθεσίας, ενδίκου βοηθήματος με αίτημα την ακύρωση εθνικής πράξεως που αποτελεί «σχέδιο» ή «πρόγραμμα» υπό την έννοια της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, και διαπιστώνει ότι το «σχέδιο» ή το «πρόγραμμα» καταρτίστηκε χωρίς προηγουμένως να τηρηθεί η επιβαλλόμενη από την οδηγία αυτή υποχρέωση προς διενέργεια εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το δικαστήριο αυτό υποχρεούται να λάβει όλα τα γενικά και ειδικά μέτρα που προβλέπονται στο εθνικό του δίκαιο προκειμένου να διορθωθεί η παράλειψη διενέργειας της εν λόγω εκτιμήσεως, συμπεριλαμβανομένης της αναστολής εκτελέσεως ή της ακυρώσεως του προσβαλλόμενου «σχεδίου» ή του προσβαλλόμενου «προγράμματος». Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα της υποθέσεως της κύριας δίκης, μπορεί, κατ' εξαίρεση, να κάνει χρήση εθνικής διατάξεως που του παρέχει την εξουσία να διατηρήσει ορισμένα από τα έννομα αποτελέσματα ακυρωθείσας εθνικής πράξεως υπό τον όρο ότι:

- η εν λόγω εθνική πράξη αποτελεί μέτρο για την ορθή μεταφορά της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως,
- η έκδοση και η εφαρμογή της νέας εθνικής πράξεως, η οποία περιλαμβάνει το πρόγραμμα δράσεως υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής, δεν καθιστά δυνατή την αποφυγή των αρνητικών συνεπειών που θα είχε για το περιβάλλον η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως,
- η ακύρωση της ως άνω προσβαλλομένης πράξεως έχει ως συνέπεια τη δημιουργία κενού δικαίου όσον αφορά τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 91/676, πράγμα το οποίο θα προκαλούσε μεγαλύτερη βλάβη στο περιβάλλον υπό την έννοια ότι η ακύρωση θα είχε ως αποτέλεσμα να περιοριστεί η προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως και, επομένως, θα ήταν αντίθετη προς τον θεμελιώδη σκοπό της οδηγίας αυτής, και
- τα έννομα αποτελέσματα της ως άνω πράξεως διατηρούνται κατ' εξαίρεση μόνο για το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο προκειμένου να ληφθούν τα μέτρα που καθιστούν δυνατή τη θεραπεία της διαπιστωθείσας παρανομίας.

(¹) ΕΕ C 113 της 9.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-119/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 99 και 110 — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική)

(2012/C 118/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και C. Soulay)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 99 και 110 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου σερβίρονται φαγητό και ποτά κατά τη διάρκεια του θεάματος — Απαγόρευση διευρύνσεως του πεδίου εφαρμογής αρχικής παρεκκλίσεως το οποίο είχε προγενέστερα περιοριστεί

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας, από 1ης Ιανουαρίου 2007, συντελεστή φόρου προστιθεμένης αξίας 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 99 και 110 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Audiencia Provincial de Oviedo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Angel Lorenzo González Alonso κατά Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

(Υπόθεση C-166/11) ⁽¹⁾

[Προστασία των καταναλωτών — Σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος — Οδηγία 85/577/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Δεν εμπίπτει — Σύμβαση ασφάλισης που συνδέεται με επενδυτικά κεφάλαια (τύπου unit linked)]

(2012/C 118/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Oviedo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Angel Lorenzo González Alonso

κατά

Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Audiencia Provincial de Oviedo — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372, σ. 31) — Σύμβαση συναφεία εκτός εμπορικού καταστήματος με την οποία προσφέρεται ασφάλιση ζωής έναντι καταβολής μηνιαίου ασφαλιστρού το οποίο επενδύεται σε διάφορα προϊόντα χρηματοοικονομικής επένδυσης της οικείας εταιρίας

Διατακτικό

Οι συμβάσεις που συνάπτονται εκτός εμπορικού καταστήματος με τις οποίες προσφέρεται ασφάλιση ζωής έναντι καταβολής μηνιαίου ασφαλιστρού το οποίο επενδύεται, σε διάφορες αναλογίες, σε τοποθετήσεις με σταθερή απόδοση, σε τοποθετήσεις με μεταβλητή απόδοση και σε προϊόντα χρηματοοικονομικής επένδυσης της οικείας εταιρίας δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 173 της 11.6.2011.

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2011 οι HGA Srl κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-630/11 P)

(2012/C 118/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: HGA Srl κ.λπ. (εκπρόσωποι: G. Dore, F. Ciulli και A. Vinci, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas κ.λπ.

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει ή/και να μεταρρυθμίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2008 (κρατική ενίσχυση C1/2004 Ιταλία — SG-Grefte (2008) D/204339), σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων αιτού «Περιφερειακός Νόμος αριθ. 9 του 1998 — Καταχρηστική χορήγηση της ενισχύσεως N 272/98»

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν έξι λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο, προβάλλουν, ειδικότερα, παράβαση ουσιώδους τύπου, παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 4, 6, 7 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99⁽¹⁾, προσβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθώς και παράβαση του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Η απόφαση της Επιτροπής είναι παράνομη καθόσον εκδόθηκε μετά τη διόρθωση του χαρακτηρισμού ως ενίσχυση, ενώ η διόρθωση αυτή δεν προβλέπεται σε οποιαδήποτε διάταξη. Περαιτέρω, η κίνηση της διαδικασίας κατόπιν της διορθώσεως κοινοποιήθηκε τρία έτη και έξι μήνες αφού η Επιτροπή έλαβε όλα τα έγγραφα σχετικά με την ενίσχυση. Ο λόγος αυτός προβλήθηκε πρωτοδικώς, αλλά το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί σχετικά.

Ο δεύτερος λόγος αφορά προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 4, 7, 10 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99. Η απόφαση της Επιτροπής εκδόθηκε κατά παράβαση των προβλεπόμενων διαδικαστικών προθεσμιών.

Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ και των άρθρων 1, 7, 14 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99. Προς στήριξη του λόγου αυτού, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η

απόφαση της Επιτροπής είναι παράνομη διότι η ενίσχυση ουδέποτε τροποποιήθηκε από την Regione όσον αφορά τις προβλέψεις του Περιφερειακού Νόμου αριθ. 9/1998.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή και εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναγκαιότητας, της αρχής της παροχής κινήτρου και της αρχής της προστασίας του ανταγωνισμού, καθώς και συνακόλουθη παράβαση των άρθρων 7 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99, παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά τις ανααιρεσείουσες, η απόφαση της Επιτροπής είναι παράνομη κατά το ότι, στην πραγματικότητα, αποδόθηκε στην ενίσχυση χαρακτηρισμό κινήτρου, γεγονός το οποίο η Επιτροπή θα έπρεπε να επαληθεύσει ακόμη και στην περίπτωση υποβολής αιτήσεως μετά την έναρξη εργασιών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος αυτού.

Ο πέμπτος λόγος αφορά προσβολή των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης υπό διαφορετική οπτική και παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99. Η απόφαση στηρίχθηκε στην εσφαλμένη παραδοχή ότι ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να αξιολογήσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που δημιουργείται στους δικαιούχους από μέρους εθνικών οργάνων.

Ο τελευταίος λόγος αφορά προσβολή της αρχής της αμεροληψίας και της αρχής της προστασίας του ανταγωνισμού. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η Επιτροπή δεν εισήγε άνηση μεταχείριση με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία διαπιστώθηκε η υποχρέωση ανακτήσεως της χορηγηθείσας στις ανααιρεσείουσες ενισχύσεως και, ταυτοχρόνως, διαπιστώθηκε ότι υπήρχε χαρακτηρισμός κινήτρου ως προς δέκα άλλες επιχειρήσεις οι οποίες είχαν αρχίσει εργασίες με την υποβολή της αιτήσεως, καίτοι η υποβολή της αιτήσεως δεν διασφάλιζε τη λήψη της ενισχύσεως.

(¹) ΕΕ L 83, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Regione autonoma della Sardegna κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-631/11 P)

(2012/C 118/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Regione autonoma della Sardegna (εκπρόσωπος: A. Fantozzi, avvocato)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Selene di Alessandra Cannas Sas κ.λπ.

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή/και να μεταρρυθμίσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08,
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2008 (κρατική ενίσχυση C 1/2004 Ιταλία — SG Greffe (2008) D204339) σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «περιφερειακός νόμος αριθ. 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98».

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιούσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η αναιρεσιούσα προβάλλει την παραβίαση και την εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναγκαιότητας και της αρχής της δημιουργίας κινήτρων, λόγω υπερβολικά τυπολατρικής προσεγγίσεως, που αντιφάσκει με την αρχή της κατισχύσεως της ουσίας επί του τύπου, και το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι σχετικές με τη διαχρονική εφαρμογή του δικαίου ιδιομορφίες που χαρακτηρίζουν τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο δεύτερος λόγος αφορά την παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και την παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾. Οι αιτιάσεις λαμβάνουν ως αφετηρία τη σχετική με τη διαχρονική εφαρμογή του δικαίου ιδιομορφία της συγκεκριμένης υποθέσεως, την οποία δεν έλαβε υπόψη η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τις επιταγές της νομολογίας στον τομέα αυτό, απαιτώντας από τον επιχειρηματία ένα βαθμό επιμέλειας που δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί συγκεκριμένα, στον βαθμό που η προϋπόθεση περί προηγούμενης αιτήσεως πριν από την έναρξη των εργασιών συνιστά κοινοτικό κριτήριο που εισήχθη κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών και το οποίο συνεπώς δεν μπορούσε να γνωρίζεται η επιχείρηση κατά το χρονικό σημείο της διαμορφώσεως της βουλήσεώς της.

(¹) ΕΕ L 83, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Timsas Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Timsas Srl (εκπρόσωποι: D. Dodaro και S. Pinna, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas κ.λπ.

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναίρεσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, καθόσον με αυτήν απορρίπτεται ο προβληθείς από τη νυν αναιρεσιούσα λόγος ακυρώσεως περί ελλείψεως αιτιολογίας όσον αφορά την εκτίμηση του ζητήματος αν οι επίμαχες ενισχύσεις έχουν ως αποτέλεσμα την παροχή κινήτρων·

- να ακυρώσει την απόφαση 2008/854/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «Περιφερειακός νόμος 9/1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98» (πρώην NN 158/03 και CP 15/03) (ΕΕ L 302, σ. 9)·

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει παραμόρφωση των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν με την προσφυγή, νομική πλάνη, έλλειψη λογικής συνοχής και αντιφάσεις ως προς την αιτιολογία. Ειδικότερα, η αναιρεσιούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε, ούτε καν εμμέσως, την απόρριψη των αιτιάσεων που αντλούνται από πρόδηλη πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν η ενίσχυση έχει ως αποτέλεσμα την παροχή κινήτρων. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το κρίσιμο ζήτημα «συνίσταται [...] μόνον στο να εξετασθεί αν οι προσφεύγουσες απέδειξαν την ύπαρξη, εν προκειμένω, περιστάσεων δυναμένων να διασφαλίσουν ότι το επίδικο καθεστώς ενισχύσεων είχε ως αποτέλεσμα την παροχή κινήτρου, έστω και αν δεν έχει υποβληθεί η σχετική αίτηση πριν από την έναρξη της εκτελέσεως των επίμαχων σχεδίων», πλην όμως δεν αποφάνθηκε ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν κάτι τέτοιο και δεν παρέθεσε στο σκεπτικό του κανένα λόγο βάσει του οποίου θα καθίστατο σαφής ο λόγος της (όλως έμμεσης) δικανικής πεποιθήσεως αυτής.

Η κρίση που παρατίθεται στη σκέψη 227 της αποφάσεως ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων που προσδιάζουν στους επιμέρους δικαιούχους είναι ανεπαρκώς τεκμηριωμένη ή αντιφατική. Δεν είναι κατανοητό το πώς οι προσφεύγουσες θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την ύπαρξη αποτελέσματος που συνίσταται στην παροχή κινήτρων, χωρίς να εκθέσουν τις περιστάσεις της περιπτώσεώς τους: η Επιτροπή και, στο στάδιο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο όφειλαν να διατυπώσουν ομοιόμορφη αρχή, καθιστώντας αντικειμενική την περίπτωση εκάστου εκπροσωπούμενου διαδίκου, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ιδιαίτερη ή ειδική ως προς αυτόν μόνον ως προς τα συγκεκριμένα δεδομένα, αλλά θα επιδεχόταν και γενική και αφηρημένη διατύπωση.

Τέλος, τόσο η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, όσο και το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρανόησαν τις προθέσεις της νυν αναιρεσείουσας, θεωρώντας ότι είχε ως σκοπό να μετατοπίσει σε ατομικό επίπεδο απόφαση που είχε ως σημείο αναφοράς γενικό καθεστώς ενισχύσεων, και, εξαιτίας της παρανοήσεως αυτής, παρέλειψαν πεπλανημένα να λάβουν υπόψη τις επιπτώσεις που μπορούσαν να έχουν τα στοιχεία που τους προσκόμιζε η αναιρεσείουσα στην εκτίμηση περί του περιεχομένου του καθεστώτος ενισχύσεων με γενικούς όρους.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Grand Hotel Abi d'Oru SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (εκπρόσωποι: D. Dodaro και R.F. Masuri, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas κ.λπ.

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08 καθ' ό μέρος:

- α) απορρίπτεται η αιτίαση της προσφεύγουσας και νυν αναιρεσείουσας περί αθετήσεως της υποχρέωσης περί κοινοποίησης της διορθωτικής αποφάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 254, παράγραφος 3, ΕΚ και του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾ (σκέψεις 103 έως 112 της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου),
- β) απορρίπτεται η αιτίαση της προσφεύγουσας και νυν αναιρεσείουσας περί ελλείψεως αιτιολογίας ως προς το αν οι επίδικες ενισχύσεις έχουν τον χαρακτήρα κινήτρου (σκέψεις 136 έως 145 και 218 έως 228 της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου)

λόγω παραπομπής των προβαλλομένων με την προσφυγή λόγων ακυρώσεως, πλάνης περί το δίκαιο, ελλείψεως λογικής και αντιφατικότητας της συλλογιστικής,

— να ακυρώσει την απόφαση 2008/854/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «περιφερειακός νόμος 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενισχύσεως N 272/98» C 1/04 (πρώην NN 158/03 και CP 15/2003) (ΕΕ L 302, σ. 9);

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 254 ΕΚ αλλά και του κανονισμού (ΕΚ) 659/99, έλλειψη λογικής και αντιφατικότητα της συλλογιστικής καθ' ό μέρος εκτιμάται ότι «η απόφαση περί διορθώσεως απευθυνόταν αποκλειστικώς στην Ιταλική Δημοκρατία και όχι στους υπαχθόντες το επίδικο καθεστώς ενισχύσεων. Κατά συνέπεια, το άρθρο 254, παράγραφος 3, ΕΚ, δεν επέβαλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κοινοποιήσει την απόφαση περί διορθώσεως στην Grand Hotel Abi d'Oru» (σκέψη 107 της αποφάσεως). Η ανωτέρω συλλογιστική έρχεται σε αντίθεση, κατά τη γνώμη της νυν αναιρεσείουσας, προς τις σκέψεις 71 και 72 της ίδιας αποφάσεως.

Ακολούθως, με την απόφαση δεν αναγνωρίζεται ο διακριτός λειτουργικός χαρακτηρισμός της αποφάσεως περί διορθώσεως σε σχέση με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, η υπαγωγή της οποίας σε ήδη κινήθαισα διαδικασία επιβάλλει, κατά την άποψη της νυν αναιρεσείουσας, την υποχρέωση να ληφθούν υπόψη τα μέρη τα οποία συμμετέσχον συγκεκριμένα στην εν λόγω διαδικασία. Η διαπραχθείσα εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου πλάνη, η οποία συνίσταται στην εξομοίωση της αποφάσεως περί διορθώσεως με την απόφαση περί κινήσεως διαδικασίας, εμπεριέχει πεπλανημένη αξιολόγηση της εκτάσεως εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999.

Ακολούθως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραμόρφωσε τους προβαλλόμενους με την προσφυγή λόγους ακυρώσεως. Υπάρχει πλάνη περί το δίκαιο, έλλειψη λογικής και αντιφατικότητα της συλλογιστικής καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε, ούτε καν εμμέσως, τους λόγους απορρίψεως της αιτιάσεως περί πρόδηλης πλάνης της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των κινήτρων της ενισχύσεως.

Τέλος, τόσο η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφασή της, όσο και το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, παραμόρφωσαν τις προθέσεις της νυν αναιρεσείουσας, αποδίδοντάς της την πρόθεση να αγνοήσει σε ατομικό επίπεδο απόφαση, το σημείο αναφοράς της οποίας ήταν συγκεκριμένο γενικό καθεστώς, εξαιτίας δε της ασάφειας αυτής δεν προέβησαν πεπλανημένως στην εκτίμηση της επιπτώσεως την οποία μπορούσαν να έχουν επί της εκτιμήσεως του περιεχομένου του καθεστώτος ενισχύσεως εν γένει τα υποβληθέντα ενώπιόν τους από την νυν αναιρεσείουσα στοιχεία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιανουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Vu Thang Dang

(Υπόθεση C-39/12)

(2012/C 118/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Vu Thang Dang

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 21 και 34 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων, ΕΕ L 243 της 15ης Σεπτεμβρίου 2009, σ. 1), τα οποία ρυθμίζουν τη χορήγηση και την κατάργηση ομοιόμορφης θεωρήσεως, την έννοια ότι αποκλείουν την ποινική ευθύνη η οποία προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, σε περιπτώσεις διευκολύνσεως παράνομης εισόδου αλλοδαπών κατά τις οποίες οι αλλοδαποί που εισήλθαν παράνομα διαθέτουν μεν θεώρηση, αλλά την έχουν αποκτήσει εξαπατώντας τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους όσον αφορά τον αληθινό σκοπό του ταξιδιού τους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 31 Ιανουαρίου 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Υπόθεση C-49/12)

(2012/C 118/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Εναγόμενοι: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτει η περίπτωση στην οποία οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους έχουν ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατά επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος υποστηρίζοντας ότι, βάσει όσων ορίζει το δικαιο του κράτους μέλους των εν λόγω αρχών, σε βάρος των αρχών αυτών διαπράχθηκε το αδίκημα της καταδολιεύσεως δανειστών (tortious conspiracy to defraud) λόγω συμμετοχής των εναγομένων σε ενέργειες με σκοπό τη μη απόδοση του ΦΠΑ που οφειλόταν στο κράτος μέλος των ως άνω αρχών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2012 η European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-56/12 P)

(2012/C 118/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (εκπρόσωπος: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Lexmark International Technology SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-296/09 και να αποφανθεί επί της διαφοράς την οποία αφορούσε η εν λόγω απόφαση,

— να δεχτεί τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως και να ακυρώσει συνεπώς την απόφαση C(2009) 4125 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2009, που αφορούσε διαδικασία κατά το άρθρο 82 ΕΚ (νυν 102 ΣΛΕΕ),

— να καταδικάσει την Επιτροπή και τη Lexmark International Technology SA στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους αναιρέσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2011. Οι λόγοι αυτοί αφορούν το εσφαλμένο συμπέρασμα της απόφασης της Επιτροπής της 20ής Μαΐου 2009 ότι δεν υπάρχει συμφέρον της Ένωσης και δεν πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στη διαδικασία έρευνας με γνώμονα το δικαίωμα των συμπράξεων.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε κακώς να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος κατά το οποίο η Επιτροπή έκρινε απίθανο να αποδειχθεί η ύπαρξη συλλογικής και ατομικής δεσπόζουσας θέσης των παραγωγών εκτυπωτών με έγχυση μελάνης σε σχέση με τις παρεπόμενες αγορές φυσιγγίων μελάνης και μελάνης.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα βάζει κατά του νομικά εσφαλμένου συμπεράσματος ότι ήταν απίθανο να αποδειχθεί η δεσπόζουσα θέση των παραγωγών εκτυπωτών στις αγορές τους φυσιγγίων μελάνης.

Τρίτον, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου αξιολόγηση της σημασίας του κριτηρίου της προτεραιότητας, από το οποίο εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας έρευνας, ήταν, κατά την αναιρεσείουσα, προδήλως νομικά εσφαλμένη. Κατόπιν της αξιολόγησης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν προέβη στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης σε σχέση με το κριτήριο στάθμισης της έκτασης, της βαρύτητας και της διάρκειας της παράβασης.

Τέταρτον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει νομικό σφάλμα όσον αφορά τη νομική εκτίμηση της στάθμισης στην οποία προέβη η Επιτροπή με την απόφασή της κάνοντας κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, μολονότι η Επιτροπή αρνήθηκε ανατιολόγητα να κινήσει διαδικασία έρευνας, υπό το πρόσχημα ότι τα αναγκαία μέσα θα είχαν περίπλοκο χαρακτήρα και θα ήταν δυσανάλογα.

Τέλος, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου αντιβαίνει στην ανακοίνωση της 27ης Απριλίου 2004 σχετικά με την εξέταση των καταγγελιών στον τομέα των συμπράξεων και στην αρχή της ουσιαστικής ένομης προστασίας, η οποία αποτελεί μέρος της αξιολόγησης του συμφέροντος της Ένωσης, καθώς και στην υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει η Επιτροπή, με συνέπεια να μην ακυρωθεί η προσβληθείσα απόφαση της Επιτροπής, μολονότι η αξιολόγηση του συμφέροντος της Ένωσης από την Επιτροπή αντιφάσκει προς την ανακοίνωση που εξέδωσε η ίδια η Επιτροπή στις 27 Απριλίου 2004 και δεν αποδεικνύει την παροχή επαρκούς ένομης προστασίας από τα εθνικά δικαστήρια.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 3 Φεβρουαρίου 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL κατά Commission communautaire commun

(Υπόθεση C-57/12)

(2012/C 118/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel).

Καθής: Commission communautaire commun.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι υπηρεσίες υγειονομικής περιθάλψεως που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (¹), και οι κοινωνικές υπηρεσίες που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι', της ίδιας αυτής οδηγίας την έννοια ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τα κέντρα ημερήσιας υποδοχής, κατά την πράξη νομοθετικού περιεχομένου της Κοινής Επιτροπής των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, της 24ης Απριλίου 2008, περί ιδρυμάτων υποδοχής και φιλοξενίας ηλικιωμένων, καθόσον παρέχουν την κατάλληλη, λόγω της απώλειας αυτονομίας των ατόμων αυτών, αρωγή και περιθαλψη, όπως και τα κέντρα νυχτερινής υποδοχής, κατά την ίδια αυτή πράξη νομοθετικού περιεχομένου, καθόσον παρέχουν την αρωγή και την ιατρική περίθαλψη την οποία αδυνατούν να παρέχουν διαρκώς στους ηλικιωμένους οι οικείοι τους;

(¹) ΕΕ L 376, σ. 36.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λιθουανίας

(Υπόθεση C-61/12)

(2012/C 118/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblytė, G. Wilms και Γ. Ζαββός)

Καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Λιθουανίας, στο μέτρο που απαγορεύει την ταξινόμηση επιβατικών οχημάτων το τιμόνι των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά και/ή ορίζει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την ταξινόμηση αυτή είναι η μεταφορά στην αριστερή πλευρά του τιμονιού που είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά καινούργιου επιβατικού οχήματος ή οχήματος που έχει προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 70/311/EOK (¹) του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διευσθύνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους, από την οδηγία 2007/46/EK (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά, καθώς και από το άρθρο 34 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Δυνάμει νομοθετικών μέτρων που ισχύουν στη Δημοκρατία της Λιθουανίας, δεν είναι δυνατή στο κράτος μέλος αυτό η ταξινόμηση καινούργιων επιβατικών οχημάτων το σύστημα διεύθυνσής των οποίων είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά του οχήματος, μολονότι τα οχήματα αυτά πληρούν όλες τις προϋποθέσεις της οδηγίας-πλαίσιο 2007/46/EK και των χωριστών οδηγιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV της οδηγίας αυτής. Στις 29 Απριλίου 2009, η οδηγία 2007/46/EK κατήργησε και αντικατέστησε την οδηγία 70/156/EOK⁽³⁾. Η προθεσμία που τάχθηκε στα κράτη μέλη για τη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας 2007/46/EK στο εθνικό δίκαιο ήταν η 29η Απριλίου 2009.
- 2) Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας — πλαίσιο 2007/46/EK, τα αρμόδια όργανα των κρατών μελών υποχρεούνται να ταξινομήν νέα επιβατικά οχήματα εφόσον αυτά πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές που προβλέπονται στην οδηγία αυτή καθώς και στις χωριστές οδηγίες. Η οδηγία 2007/46/EK δεν προβλέπει δυνατότητα άρνησης ταξινόμησης νέου επιβατικού οχήματος με βάση την πλευρά στην οποία είναι τοποθετημένο το σύστημα διεύθυνσής του. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από τις διατάξεις της χωριστής οδηγίας 70/311/EOK που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV της οδηγίας-πλαίσιο. Το άρθρο 2 απαγορεύει στα κράτη μέλη να αρνούνται την ταξινόμηση επιβατικών οχημάτων για λόγους σχετικούς με το σύστημα διεύθυνσης του οχήματος, εφόσον το εν λόγω σύστημα τηρεί τις προδιαγραφές που ορίζει η οδηγία αυτή. Δεν διευκρινίζεται στα παραρτήματα της οδηγίας 70/311/EOK σε ποια πλευρά πρέπει να είναι τοποθετημένο το σύστημα διεύθυνσής, περιλαμβανομένου του τιμονιού, ούτε, κατά μείζονα λόγο, ορίζεται ότι η πλευρά του δρόμου στην οποία οδηγείται το αυτοκίνητο καθορίζει την πλευρά του οχήματος στην οποία πρέπει να είναι τοποθετημένο το σύστημα διεύθυνσής του.
- 3) Οσάκις ένα επιβατικό όχημα τηρεί τις προδιαγραφές των προαναφερθεισών οδηγιών, τα κράτη μέλη στα οποία η κυκλοφορία διεξάγεται στη δεξιά πλευρά του δρόμου για κανέναν λόγο δεν μπορούν να επιβάλλουν ως όρο για την ταξινόμηση του οχήματος τη μεταφορά του τιμονιού στην αριστερή πλευρά του εν λόγω οχήματος. Για την εξασφάλιση της οδικής ασφάλειας, και προκειμένου να προσαρμοστούν τα οχήματα με το τιμόνι στη δεξιά πλευρά προς την κυκλοφορία στη δεξιά πλευρά του δρόμου, όπως επιτάσσουν η οδηγία-πλαίσιο και οι χωριστές οδηγίες, δεν απαιτείται μεταφορά του τιμονιού στην αριστερή πλευρά του οχήματος.
- 4) Η νομοθετική ρύθμιση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας απαγορεύει επίσης την ταξινόμηση επιβατικών οχημάτων που έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος και των οποίων το σύστημα διεύθυνσής είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά. Επισημαίνεται ότι οι νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στη Δημοκρατία της Λιθουανίας δεν κάνουν διάκριση αναλόγως του αν τα οχήματα αυτού του τύπου έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε κράτος μέλος στο οποίο η κυκλοφορία διεξάγεται στην αριστερή πλευρά του δρόμου ή σε κράτος μέλος στο οποίο η κυκλοφορία διεξάγεται στη δεξιά πλευρά του δρόμου.

- 5) Το άρθρο 34 ΣΛΕΕ, το οποίο απαγορεύει ποσοτικούς περιορισμούς στο εμπόριο καθώς και όλα τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος, έχει εφαρμογή επί των ανωτέρω απαγορεύσεων. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομοθετικά μέτρα τα οποία ενδέχεται να εμποδίσουν άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το εμπόριο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να θεωρούνται μέτρα που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με εκείνο των ποσοτικών περιορισμών στο εμπόριο.
- 6) Η απαγόρευση ταξινόμησης επιβατικών οχημάτων με το σύστημα διεύθυνσής στη δεξιά πλευρά την οποία εφαρμόζει η Δημοκρατία της Λιθουανίας έχει, στην περίπτωση που τα οχήματα αυτά έχουν προηγουμένως ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος, ισοδύναμο αποτέλεσμα με εκείνο των ποσοτικών περιορισμών του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, διότι αγαθά άλλου κράτους μέλους (επιβατικά οχήματα που έχουν κατασκευασθεί και ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος) δεν μπορούν να διατεθούν στη λιθουανική αγορά παρά μόνον αν το σύστημα διεύθυνσής τους μεταφερθεί στην άλλη πλευρά. Η άρνηση ταξινόμησης οχημάτων με το σύστημα διεύθυνσής στη δεξιά πλευρά αναγκάζει τους ιδιοκτήτες τέτοιων οχημάτων να προβούν στη σχετικά δαπανηρή μεταφορά του συστήματος διεύθυνσής, αποθαρρύνοντας συνεπώς την εισαγωγή τους στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.
- 7) Η άρνηση ταξινόμησης επιβατικών οχημάτων με το τιμόνι στη δεξιά πλευρά την οποία εφαρμόζει η Δημοκρατία της Λιθουανίας δεν αποτελεί κατάλληλο μέτρο εξασφάλισης της οδικής ασφάλειας. Κατά την Επιτροπή, η ύπαρξη οχημάτων με το τιμόνι στη δεξιά πλευρά δεν δημιουργεί ζητήματα οδικής ασφάλειας, αλλά απλώς συνεπάγεται ότι ο οδηγός πρέπει να συνηθίσει να οδηγεί στη δεξιά πλευρά του δρόμου ένα όχημα στο οποίο το σύστημα διεύθυνσής είναι τοποθετημένο στη δεξιά πλευρά, κατά τρόπο ώστε να μη συνιστά κίνδυνο για τους λοιπούς χρήστες του οδικού δικτύου. Η Επιτροπή εφιστά την προσοχή του Δικαστηρίου στην ασυνεπή άποψη της Δημοκρατίας της Λιθουανίας: πρόσωπα τα οποία περιστασιακά οδηγούν επιβατικά οχήματα που έχουν το τιμόνι στη δεξιά πλευρά (για παράδειγμα οι τουρίστες), τα οποία δεν είναι συνηθισμένα στις συγκεκριμένες συνθήκες κυκλοφορίας στη δεξιά πλευρά του δρόμου, συνιστούν μεγαλύτερη απειλή για την οδική ασφάλεια απ' ό,τι οι οδηγοί που οδηγούν επί μονίμου βάσεως τέτοια αυτοκίνητα στη δεξιά πλευρά του δρόμου. Με την πάροδο του χρόνου, οι οδηγοί που οδηγούν επί μονίμου βάσεως αυτοκίνητα που έχουν το τιμόνι στη δεξιά πλευρά συνηθίζουν τελικώς την οδική κυκλοφορία στη δεξιά πλευρά του δρόμου και ουδόλως συνιστούν απειλή για την οδική ασφάλεια.

⁽¹⁾ Οδηγία 70/311/EOK του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διεύθυνσής των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκωμένων τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 93).

⁽²⁾ Οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκωμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (Οδηγία — πλαίσιο) (ΕΕ L 263, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 70/156/EOK του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκωμένων τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 46).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 7 Φεβρουαρίου 2012 — Galin Kostov κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-62/12)

(2012/C 118/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad της Βάρνας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Galin Kostov

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia za Prihodite

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το πρόσωπο που έχει καταχωριστεί ως πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο λόγω του ότι ασκεί τη δραστηριότητα του ιδιώτη δικαστικού επιμελητή να θεωρηθεί ως «υποκείμενος στον φόρο», κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112⁽¹⁾, σε σχέση με υπηρεσίες τις οποίες παρέσχε ευκαιρικά και όχι σε συνάρτηση με την ασκούμενη από το πρόσωπο αυτό δραστηριότητα του ιδιώτη δικαστικού επιμελητή και οφείλει το πρόσωπο αυτό να καταβάλει φόρο προστιθέμενης αξίας κατά το άρθρο 193 της οδηγίας 2006/112;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-63/12)

(2012/C 118/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, J.-P. Kerpenne et D. Martin, agents)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση 2011/866/ΕΕ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου για την αναπροσαρμογή, από 1ης Ιουλίου 2011, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλ-

λήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις⁽¹⁾.

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο αιτιάσεις σχετικά με το παράρτημα XI του ΚΥΚ των υπαλλήλων.

Η πρώτη αιτίαση αφορά την άρνηση του Συμβουλίου να εγκρίνει την αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού, όπως πρότεινε η Επιτροπή στις 24 Νοεμβρίου 2011, κατά παράβαση της μεθόδου που διέπει αυτή την αναπροσαρμογή επί οκτώ έτη και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2012. Με την εν λόγω αιτίαση, η Επιτροπή προβάλλει έναν κύριο λόγο, που βασίζεται σε κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση των ορίων δικαιοδοσίας του Συμβουλίου και έναν επικουρικό λόγο, που βασίζεται σε παράβαση των όρων εφαρμογής του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ των υπαλλήλων. Ο κύριος λόγος ακυρώσεως αφορά το γεγονός ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε στην πράξη το άρθρο 10, αλλά κατά παράβαση των απαιτούμενων θεσμικών προϋποθέσεων. Το Συμβούλιο, επομένως, παρέβη, αφενός, το άρθρο 65 του ΚΥΚ και, αφετέρου, τα άρθρα 3 και 10 του παραρτήματος XI. Με τον επικουρικό λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν πληρούνταν το 2011 οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 10, όπως προέκυπτε από δύο οικονομικές εκθέσεις που προσκόμισε στο Συμβούλιο κατόπιν αιτήσεώς του. Θεωρεί επίσης ότι το Συμβούλιο δεν έχει αιτιολογήσει δεόντως την απόφασή του.

Η δεύτερη αιτίαση αφορά την άρνηση του Συμβουλίου να εγκρίνει την αναπροσαρμογή των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις αποδοχές και στις συντάξεις, αναλόγως του τύπου εργασίας ή διαμονής των ενδιαφερομένων. Κατά τον πρώτο λόγο αυτής της αιτιάσεως, η άρνηση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 64 του ΚΥΚ, καθώς και των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Με τον δεύτερο λόγο, η Επιτροπή προβάλλει ότι η άρνηση αυτή στερείται αιτιολογίας κατά παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 341, σ. 54.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-66/12)

(2012/C 118/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και J. Herrmann)

Καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ανακοίνωση της Επιτροπής COM (2011) 829 τελικό, της 24ης Νοεμβρίου 2011, στο μέτρο που αρνείται οριστικά να υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και, επίσης, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της ΣΛΕΕ, την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου για την αναπροσαρμογή, από 1ης Ιουλίου 2011, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις, και
- επικουρικώς, να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, παραβίαση των Συνθηκών διότι η καθής παρέλειψε να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2011, το Συμβούλιο προβάλλει έναν μόνο λόγο ο οποίος βασίζεται σε παράβαση του άρθρου 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, της ΣΕΕ και το άρθρο 241 της ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής για το ότι δεν υπάρχει σοβαρή και αιφνίδια χειροτέρευση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εσωτερικό της Ένωσης είναι πολλαπλώς λανθασμένο: η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά και διαθέσιμα αντικειμενικά δεδομένα και χαρακτήρισε λανθασμένα ορισμένα στοιχεία στα οποία στήριξε την ανάλυσή της. Δεδομένου ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 24ης Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση C-40/10 (σκέψη 79), «η άσκηση της αρμοδιότητας [που το άρθρο 10 του παραρτήματος XI] αναθέτει στην Επιτροπή δεν συνιστά απλή δυνατότητα για το εν λόγω θεσμικό όργανο», τα εν λόγω σφάλματα κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, τα οποία μπορούν να χαρακτηριστούν ως πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατέστησαν παράνομη την άρνηση της Επιτροπής να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις στο πλαίσιο αυτό. Με την εν λόγω άρνηση, η Επιτροπή παρέβη επίσης το καθήκον της καλόπιστης συνεργασίας (άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ).

Με το δεύτερο αίτημα της προσφυγής ζητείται η ακύρωση του σχεδίου κανονισμού για την αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων με την «κανονική μέθοδο» που εγκρίθηκε με το άρθρο 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η πρόταση αυτή συνιστά πράξη και παράγει έννομα αποτελέσματα, διότι κατά τη σκέψη 71 της προπαρατεθείσας απόφασης στην υπόθεση C-40/10, «το Συμβούλιο αβασίμως διατείνεται, στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου 3, ότι διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως εκτεινόμενο πέραν των ορίων που

διαμορφώνονται με τα προβλεπόμενα από το άρθρο αυτό κριτήρια». Επιλέγοντας να υποβάλει πρόταση εφαρμόζοντας την «κανονική μέθοδο» αντί της πρότασης βάσει της ρήτρας εξαιρέσεως του άρθρου 10 του παραρτήματος XI, η Επιτροπή αφαιρέσει από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τη δυνατότητα να ασκήσουν τη διακριτική τους ευχέρεια ως προς τα κριτήρια της εν λόγω ρήτρας εξαιρέσεως. Η επιλογή αυτή ενέχει τα ίδια σφάλματα που ενέχει και το συμπέρασμα της Επιτροπής στην ανακοίνωση της 24ης Νοεμβρίου 2011, κατά το οποίο δεν υπάρχει καμία σοβαρή και αιφνίδια επιδείνωση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εσωτερικό της Ένωσης. Περαιτέρω, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, υποβάλλοντας την πρόταση για την αναπροσαρμογή των μισθών με την «κανονική μέθοδο», παρέβη επίσης το καθήκον της καλόπιστης συνεργασίας (άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ).

Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι στην περίπτωση που η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2011, δεν θεωρηθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως λήψη θέσεως από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 265, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της βάσει του άρθρου 241 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στην απόφασή του στην υπόθεση C-40/10 (σκέψη 79), να υποβάλει πρόταση επί της συγκεκριμένης βάσεως.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-67/12)

(2012/C 118/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και I. Galindo Martin)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Ισπανίας παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του με τα άρθρα 3, 7 και 8 της οδηγίας 2002/91/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα εν λόγω άρθρα σε συνδυασμό με το άρθρο 29 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων·
- να καταδικάσει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/91/ΕΚ προέβλεπε ότι τα κράτη μέλη θα θεσπίσουν τις αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους με την οδηγία αυτή διατάξεις το αργότερο μέχρι τις 4 Ιανουαρίου 2006.
- 2) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι σήμερα το Βασίλειο της Ισπανίας δεν έχει θεσπίσει τις αναγκαίες σε σχέση με τα άρθρα 3, 7 και 8 της οδηγίας 2002/91/ΕΚ διατάξεις ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τις έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L1, σ.65.

⁽²⁾ ΕΕ 2010, L153, σ.13.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Qorti Kostituzzjonali (Μάλτα) στις 10 Φεβρουαρίου 2012 — Vodafone Malta Limited και Mobisle Communications Limited κατά L-Avukat Generali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L-Awtorita ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Υπόθεση C-71/12)

(2012/C 118/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Αιτούν δικαστήριο

Qorti Kostituzzjonali

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Vodafone Malta Limited, Mobisle Communications Limited

Καθόν: L-Avukat Generali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L-Awtorita ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Προδικαστικά ερωτήματα

Απαγορεύουν στα κράτη μέλη οι διατάξεις της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) και, ειδικότερα, οι διατάξεις των άρθρων 12 και/ή 13 αυτής, την επιβολή φορολογικής επιβαρύνσεως στους παρόχους κινητών τηλεπικοινωνιών (στο εξής: πάροχοι), δηλαδή:

- α) Φόρου, ο οποίος αποκαλείται ειδικός φόρος καταναλώσεως, θεσπιζόμενου από την εθνική νομοθεσία·
- β) Υπολογιζόμενου ως ποσοστό επί των ποσών που χρεώνουν οι πάροχοι κινητής τηλεφωνίας τους χρήστες για τις παρεχόμενες σε αυτούς από τους εν λόγω παρόχους υπηρεσίες, με την εξαίρεση των απαλλασσόμενων βάσει του νόμου υπηρεσιών·

- γ) Καταβαλλόμενου στους παρόχους κινητής τηλεφωνίας από τους χρήστες ατομικώς, ενώ το ποσό αυτό αποδίδεται στον Kontrollur tad-Dwana από όλους τους παρόχους υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας και όχι από άλλες επιχειρήσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται εκείνες που παρέχουν άλλα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άλλες υπηρεσίες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Revere (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά Ahmed Ettaghi

(Υπόθεση C-73/12)

(2012/C 118/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Ahmed Ettaghi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;
- 3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκποινής της προδεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο *Giudice di Pace di Revere* (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά *Abd Aziz Tam*

(Υπόθεση C-74/12)

(2012/C 118/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά *Abd Aziz Tam*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παράνομος στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παράνομος στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;
- 3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπνοής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο *Giudice di Pace di Revere* (Ιταλία) στις 13 Φεβρουαρίου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά *Majali Abdel*

(Υπόθεση C-75/12)

(2012/C 118/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Revere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά *Majali Abdel*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 4, 6, 7, 8 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα επιβολής σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παράνομος στο κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία, ως ποινική κύρωση, αντικαθίσταται με κατ' οίκον περιορισμό αποκλειστικώς λόγω της παράνομης εισόδου και διαμονής, χωρίς ακόμη να έχει διαπιστωθεί παράβαση διαταγής απομακρύνσεως εκδοθείσας από τη διοικητική αρχή;
- 2) Αποκλείουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ειλικρινούς συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει, μετά την έκδοση της οδηγίας, κανόνα προβλέποντα την επιβολή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παράνομος στο εν λόγω κράτος μέλος χρηματικής ποινής η οποία αντικαθίσταται με απέλαση άμεσα εκτελεστή ως ποινική κύρωση, άνευ τηρήσεως της διαδικασίας και άνευ σεβασμού των δικαιωμάτων που προβλέπονται από την οδηγία;
- 3) Αποκλείει η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, εθνικό κανόνα ο οποίος εκδίδεται προ της εκπνοής της προθεσμίας εφαρμογής οδηγίας με σκοπό τη ματαίωση ή, εν πάση περιπτώσει, τον περιορισμό [του πεδίου] εφαρμογής της; Ποια μέτρα καλείται να λάβει το δικαστήριο σε περίπτωση διαπιστώσεως τέτοιου σκοπού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 348, σ. 98.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2012 η Deutsche Post AG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-421/07, Deutsche Post AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-77/12 P)

(2012/C 118/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deutsche Post AG (εκπρόσωποι: J. Sedemund και T. Lübbig, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει εξ ολοκλήρου την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-421/07,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης αφορά, ουσιαστικά, το αν και υπό ποιες προϋποθέσεις μια απόφαση της Επιτροπής περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 αποτελεί πράξη δυνάμενη να προσβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Τίθεται, ειδικότερα, το ζήτημα αν μια απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας παράγει αυτοτελή δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, πέραν αυτών που έχει ήδη παραγάγει προγενέστερη απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, η οποία φέρεται να αφορά τα ίδια μέτρα ενισχύσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή, με το σκεπτικό ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του 2007, στο πλαίσιο της υποθέσεως ενισχύσεως C 36/07 (πρώην NN 25/07), αφορά τα ίδια μέτρα ενισχύσεως, όπως μια προγενέστερη απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, του 1999, στο πλαίσιο της υποθέσεως ενισχύσεως C 61/99 (πρώην NN 153/96). Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή το γεγονός ότι εκδόθηκε προ πενταετία αρνητική απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999, με την οποία περατώθηκε η διαδικασία εξετάσεως που είχε προηγηθεί της νυν επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, διότι η περάτωση ήταν, κατά το Γενικό Δικαστήριο, μερική.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης:

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ότι η επίμαχη εν προκειμένω απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του 2007, παράγει αυτοτελή έννομα αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση αφορούσε μέτρα ενισχύσεως πολύ σημαντικότερα από αυτά που εντόπισε η Επιτροπή με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του 1999. Επιπλέον, η κινηθείσα το 1999 επίσημη διαδικασία εξετάσεως περατώθηκε εξ ολοκλήρου με την αρνητική απόφαση του 2002 (2002/753/CE) και για τον λόγο αυτό η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του 1999 δεν παράγει πλέον έννομα αποτελέσματα. Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας την προσφυγή απαράδεκτη, παρέβη, μεταξύ άλλων, το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, διότι, κατά τη διάταξη αυτή, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα δικαστικού ελέγχου κάθε αποφάσεως που παράγει αυτοτελή έννομα αποτελέσματα.
- 2) Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς δεν έλαβε υπόψη την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και της τακτικής διαδικασίας, καθώς και τις επιπτώσεις της παραβάσεως επί της επίμαχης διαδικασίας εξετάσεως. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, επειδή, αφενός, δέχθηκε εκ των υστέρων — χωρίς να ενημερώσει με την απαιτούμενη σαφήνεια τη Γερμανική Κυβέρνηση και την ανααιρεσείουσα — ότι η αρνητική απόφαση του 2002 δεν είχε περατώσει εξ ολοκλήρου την κινηθείσα το 1999 επίσημη διαδικασία εξετάσεως, και, αφετέρου, επανέλαβε τη διαδικασία αυτή πέντε έτη μετά την επίσημη περάτωση της.
- 3) Τρίτον, το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε, εν προκειμένω, στην ανααιρεσείουσα κάθε δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ευθέως κατά της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας του 2007, συνιστά αρνησιδικία και προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ανααιρεσείουσας σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, το οποίο απορρέει από τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και από το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της ΕΣΔΑ.
- 4) Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν συμπεριέλαβε στο σκεπτικό της αποφάσεώς του διευκρινίσεις όσον αφορά τα δύο αμέσως προαναφερθέντα ζητήματα. Η παράλειψη αυτή συνιστά παραβίαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο βάσει της αρχής του κράτους δικαίου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2012 — Société Landsbanki Islands HF/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

(Υπόθεση C-85/12)

(2012/C 118/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Société Landsbanki Islands HF

Ανααιρεσীবλητοι: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 3 και 9 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾ την έννοια ότι μέτρα εξυγίανσης ή εκκαθάρισης ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, όπως τα απορρέοντα από τον ισλανδικό νόμο 44/2009 της 15ης Απριλίου 2009, πρέπει να θεωρούνται ως μέτρα λαμβανόμενα από διοικητική ή δικαστική αρχή, κατά την έννοια των ανωτέρω άρθρων;
- 2) Έχει το άρθρο 32 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ την έννοια ότι εμποδίζει εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 98 του ισλανδικού νόμου της 20ής Δεκεμβρίου 2002, που απαγόρευε ή ανέστειλε την άσκηση ένδικης προσφυγής κατά χρηματοπιστωτικού ιδρύματος από της θέσεως σε ισχύ ενός μορατόριουμ, να εφαρμόζεται επί συντηρητικών μέτρων τα οποία ελήφθησαν σε άλλο κράτος μέλος πριν από την επιβολή του μορατόριουμ;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, σ. 15).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 17 Φεβρουαρίου 2012 — Skatteverket κατά PCF Clinic AB

(Υπόθεση C-91/12)

(2012/C 118/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσείον: Skatteverket

Αναηρεσীবλητη: PCF Clinic AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας περί ΦΠΑ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι εκεί παρατιθέμενες απαλλαγές από τον φόρο περιλαμβάνουν υπηρεσίες όπως οι επίμαχες στην υπό κρίση υπόθεση, οι οποίες συνίστανται σε
  - α) αισθητικές χειρουργικές επεμβάσεις,
  - β) αισθητικές θεραπείες[;]
- 2) Επηρεάζεται η εκτίμηση αυτή από το αν οι χειρουργικές επεμβάσεις ή οι θεραπείες πραγματοποιούνται με σκοπό την πρόληψη ή τη θεραπεία ασθενειών, σωματικών ελαττωμάτων ή τραυματισμών[;]
- 3) Σε περίπτωση που ο σκοπός συνιστά κριτήριο, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η αντίληψη του ασθενούς περί του σκοπού του λαμβανομένου μέτρου ιατρικής φύσεως[;]
- 4) Έχει κάποια σημασία για την εκτίμηση αυτή το αν το μέτρο λαμβάνεται από προσωπικό του τομέα της υγείας που έχει λάβει σχετική άδεια ή το ότι το προσωπικό αυτό λαμβάνει θέση ως προς τον σκοπό του μέτρου[;]

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-95/12)

(2012/C 118/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και G. Braun)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη λαμβάνοντας όλα τα μέτρα, τα οποία όφειλε να λάβει δυνάμει της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 23ης Οκτωβρίου 2007 στην υπόθεση C-112/05, Επιτροπή κατά Γερμανίας, σχετικά με την αντίθεση διατάξεων του νόμου VW προς το δικαιο της Ένωσης⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ·
- 2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλει χρηματική ποινή ύψους 282 725,10 ευρώ ημερησίως, καθώς και κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 31 114,72 ευρώ ημερησίως, πληρωτέα στον λογαριασμό ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- 3) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-112/05, Επιτροπή κατά Γερμανίας, εκδόθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2007. Στην υπόθεση αυτή η Επιτροπή προέβαλε κατ' ουσίαν ότι τρεις διατάξεις του νόμου VW είναι ικανές να αποτρέψουν τις άμεσες επενδύσεις και, συνεπώς, να συνιστούν περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, υπό την έννοια του άρθρου 56 ΕΚ, καθόσον, πρώτον, περιορίζουν, κατά παρέκκλιση από το κοινό δικαιο, το δικαίωμα ψήφου κάθε μετόχου στο 20 % του εταιρικού κεφαλαίου της Volkswagen, δεύτερον, επιτάσσουν πλειοψηφία άνω του 80 % του εκπροσωπούμενου κεφαλαίου για τις αποφάσεις της γενικής συνελεύσεως οι οποίες απαιτούν, κατά το κοινό δικαιο, πλειοψηφία μόλις 75 % και τρίτον, επιτρέπουν, κατά παρέκκλιση από το κοινό δικαιο, στο ομοσπονδιακό κράτος και στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξονίας να ορίζουν έκαστο δύο αντιπροσώπους στο συμβούλιο εποπτείας της Volkswagen.

Από την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι καθεμία από τις τρεις επικρινόμενες διατάξεις του νόμου VW παραβιάζει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων.

Ο νόμος που ψήφισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με τον οποίο εκτέλεσε, κατά την άποψή της, την απόφαση του Δικαστηρίου, εξακολουθεί ωστόσο να προβλέπει ότι οι αποφάσεις της γενικής συνελεύσεως της Volkswagen AG, για τις οποίες κατά τις διατάξεις του Aktiengesetz (νόμου περί ανωνύμων εταιριών) απαιτείται πλειοψηφία 75 % του εκπροσωπούμενου κεφαλαίου, απαιτούν πλειοψηφία άνω του 80 % του εταιρικού κεφαλαίου. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία δικαιολόγησε το παραπάνω παραπέμποντας στο διατακτικό της αποφάσεως στην υπόθεση C-112/05, κατά το οποίο η διάταξη αυτή συνιστά παράβαση μόνον σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες δύο διατάξεις. Από μόνη της η διάταξη αυτή δεν συνιστά, εντούτοις, παραβίαση της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, το γράμμα του διατακτικού της αποφάσεως δεν αποκλείει τον παράνομο χαρακτήρα και των τριών επικρινόμενων διατάξεων, λαμβανομένων υπόψη μεμονωμένα. Κατά την εκτέλεση μιας αποφάσεως, δεν πρέπει, επομένως, να λαμβάνεται υπόψη μόνον το διατακτικό της, αλλά επίσης το σκεπτικό της. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, είναι επομένως άκρως υπερβολικό να δικαιολογεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία την εκ μέρους της ατελή εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, στηριζόμενη αποκλειστικώς στις τρεις λέξεις «σε συνδυασμό με» στο διατακτικό της αποφάσεως. Μια τέτοια ερμηνεία δεν λαμβάνει υπόψη όχι μόνον το συνολικό σκεπτικό της αποφάσεως, αλλά επίσης τη νομολογία του Δικαστηρίου αναφορικά με τις αποκαλούμενες «golden shares».

Η Επιτροπή κρίνει, συνεπώς, ότι οφείλει εκ νέου να παραπέμψει την υπόθεση αυτή ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Το ύψος των οικονομικών κυρώσεων πρέπει να καθορισθεί βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση των στοιχείων τα οποία χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπήν ποσών και των χρηματικών ποινών⁽²⁾.

⁽¹⁾ Συλλογή 2007, σ. I-08995.

⁽²⁾ ΕΕ C 12, 2011, σ. 1

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2012 —
British Aggregates κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-210/02 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Περιβαλλοντικός φόρος επί των αδρανών υλικών στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση της Επιτροπής περί μη προβολής αντιρρήσεων — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας)

(2012/C 118/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: British Aggregates Association (Lanark, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Pouncey, J. Coombes, solicitors, και L. Van den Hende, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Afonso, J. Flett και B. Martenczuk)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Hargis, στη συνέχεια S. Ossowski, επικουρούμενοι από την M. Hall και τον G. Facenna, barristers)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2002) 1478 τελικό, της 24ης Απριλίου 2002, σχετικά με την υπόθεση κρατικής ενισχύσεως N 863/01 — Ηνωμένο Βασίλειο/Φόρος επί των αδρανών υλικών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής C(2002) 1478 τελικό, της 24ης Απριλίου 2002, σχετικά με την υπόθεση κρατικής ενισχύσεως N 863/01 — Ηνωμένο Βασίλειο/Φόρος επί των αδρανών υλικών, πλην του κεφαλαίου που αφορά τη χορηγηθείσα απαλλαγή για τη Βόρεια Ιρλανδία.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η British Aggregates Association ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ EE C 219 της 14.9.2002.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 —
UPM-Kymmene κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-53/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Παθητικός ρόλος μιας επιχειρήσεως — Αναλογικότητα)

(2012/C 118/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UPM-Kymmene Oyj (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Amory, E. Friedel και F. Bimont, στη συνέχεια B. Amory, E. Friedel, F. Bimont και F. Amato, και τέλος B. Amory, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, επικουρούμενος από τον M. Gray, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), καθόσον και στο μέτρο που η UPM-Kymmene Oyj κρίθηκε, με την εν λόγω απόφαση, υπεύθυνη για την ενιαία και διαρκή παράβαση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, όσον αφορά την περίοδο πριν από την 10η Οκτωβρίου 1995.
- 2) Ορίζει σε 50,7 εκατομμύρια ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχείο ι', της εν λόγω αποφάσεως.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η UPM-Kymmene φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 —
FLS Plast κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη — Αρχή non bis in idem)

(2012/C 118/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FLS Plast A/S (Valby, Δανία) (εκπρόσωποι: K. Lasok, QC, στη συνέχεια M. Thill-Tayara, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, επικουρούμενος από τον M. Gray, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 4634 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την ως άνω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2005) 4634 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), καθόσον και στο μέτρο που η FLS Plast A/S κρίθηκε, με την εν λόγω απόφαση, υπεύθυνη για την ενιαία και διαρκή παράβαση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, όσον αφορά το χρονικό διάστημα από τις 31 Δεκεμβρίου 1990 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991.
- 2) Ορίζει σε 14,45 εκατομμύρια ευρώ το ποσό του προστίμου για την καταβολή του οποίου η FLS Plast ευθύνεται εις ολόκληρον βάσει του άρθρου 2, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2005) 4634.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η FLS Plast φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 —
FLSmidth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/06) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβάσεως — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Αναλογικότητα — Εις ολόκληρον ευθύνη)

(2012/C 118/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Δανία) (εκπρόσωπος: J.-E. Svensson, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: F. Castillo de la Torre, επικουρούμενος από τον M. Gray, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την ως άνω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2005) 4634 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), καθόσον και στο μέτρο που η FLSmidth & Co. A/S κρίθηκε, με την εν λόγω απόφαση, υπεύθυνη για την ενιαία και διαρκή παράβαση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, όσον αφορά το χρονικό διάστημα από τις 31 Δεκεμβρίου 1990 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991.
- 2) Ορίζει σε 14,45 εκατομμύρια ευρώ το ποσό του προστίμου για την καταβολή του οποίου η FLSmidth & Co. A/S ευθύνεται εις ολόκληρον βάσει του άρθρου 2, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2005) 4634.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η FLSmidth & Co. φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 —
Επιτροπή κατά Liotti**

(Υπόθεση T-167/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2006 — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Συνεπής και εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων αξιολογήσεως)

(2012/C 118/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και K. Herrmann)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Amerigo Liotti (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2009, στην υπόθεση F-38/08, Liotti κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Amerigo Liotti στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 167 της 18.7.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2012 —
Κάτω Χώρες και ING Groep κατά Επιτροπής**

(Υποθέσεις T-29/10 και T-33/10) ⁽¹⁾

(Κρατική ενίσχυση — Χρηματοπιστωτικός τομέας — Ενίσχυση προς αντιμετώπιση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους — Εισφορά κεφαλαίου με δικαίωμα του αποδέκτη της ενισχύσεως να επιλέξει μεταξύ εξοφλήσεως και μετατροπής σε μετοχές — Μεταβολή των όρων εξοφλήσεως κατά τη διοικητική διαδικασία — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Πλεονέκτημα — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Αναγκαίος και εύλογος σύνδεσμος μεταξύ του ύψους της ενισχύσεως και του εύρους των μέτρων που απαιτούνται ώστε να καταστεί η ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά)

(2012/C 118/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική και η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, Y. de Vries και M. de Ree, επικουρούμενοι από τον de P. Glazener, δικηγόρο) (υπόθεση T-29/10) και ING Groep NV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς O. Brouwer, M. Knapen και J. Blockx, δικηγόροι, στη συνέχεια O. Brouwer, J. Blockx και M. O'Regan, solicitor (υπόθεση T-33/10))

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, L. Flynn και S. Noë)

Παραμβαίνουσα υπέρ του προσφεύγοντος στην υπόθεση T-33/10: De Nederlandsche Bank NV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Nijs και G. van der Klis, στη συνέχεια G. van der Klis, M. Petite και S. Verschuur, και τέλος M. Petite και S. Verschuur, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/608/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 10/09 (πρώην N 138/09) που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες για εγγυητική διευκόλυνση μη ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και σχέδιο αναδιάρθρωσης της ING (ΕΕ 2010, L 274, σ. 139).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-29/10 και T-33/10 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2010/608/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 10/09 (πρώην N 138/09) που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες για εγγυητική διευκόλυνση μη ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων και σχέδιο αναδιάρθρωσης της ING, καθώς και το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, και το παράρτημα II της εν λόγω αποφάσεως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2012 —
Iberdrola κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-221/10) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων που καθιστά δυνατή τη φορολογική απόσβεση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κτήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων συμβατό με την κοινή αγορά και μη διατάσσουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων — Πράξη περιλαμβάνουσα εκτελεστικά μέτρα — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2012/C 118/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iberdrola, SA (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: X. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller, και J. Domínguez Pérez, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόβρωση χρηματοοικονομικής υπεραξίας σε περίπτωση κτήσεως μεριδίων του κεφαλαίου αλλοδαπής εταιρίας, υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07), η οποία εφαρμόστηκε από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Iberdrola, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/10) (¹)

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες που εξαιρούνται από τη χρηματοδότηση — Οπωροκηπευτικά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως των δαπανών — Προϋποθέσεις αναγνώρισεως των οργανώσεων παραγωγών)

(2012/C 118/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Muñoz Pérez και A. Rubio González, abogados del Estado, στη συνέχεια, A. Rubio González)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/152/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2010, περί εξαιρέσεως από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 63, σ. 7), στο μέτρο που αποκλείει τη χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2012 — Arrieta D. Gross κατά ΓΕΕΑ — International Biocentric Foundation κ.λπ. (BIODANZA)

(Υπόθεση T-298/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BIODANZA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα BIODANZA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Θάνατος του αιτούντος την καταχώριση του σήματος πριν από την έκδοση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών — Παραδεκτό του υπομνήματος αντικρούσεως — Απουσία της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2012/C 118/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Christina Arrieta D. Gross (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J.-P. Ewert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Rolando Mario Toro Araneda (Σαντιάγο, Χιλή)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Απριλίου 2010 (υπόθεση R 1149/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Christina Arrieta D. Gross και του Rolando Mario Toro Araneda.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Επιτρέπει την παρέμβαση των International Biocentric Foundation Ltd, Gabriela Cedia Toro Acuña και Hilda Pilar Toro Acuña, M. Rolando Patricio Toro Acuña, Maria Verónica Toro Acuña, Ricardo Marcela Toro Durán και German Toro Gonzalez, Claudia Danae Toro Sanchez, Rodrigo Paulo Toro Sanchez, Mariela Paula Toro Sanchez, Viviana Luz Toro Matuk, Morgana Fonteles Toro, Anna Laura Toro Sant'ana, Joana Castoldi Toro Araneda και Claudete Sant'ana ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Christina Arrieta D. Gross στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe κατά ΓΕΕΑ (Highprotect)

(Υπόθεση T-565/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Highprotect — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 118/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisbourg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Ulrich, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Σεπτεμβρίου 2010 (υπόθεση R 1038/2010-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου Highprotect ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ThyssenKrupp Steel Europe AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 19.2.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2012 — Dagher κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-218/11) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων τα οποία αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2012/C 118/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Habib Roland Dagher (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωποι: J.-Y. Dureux και F. Dressen, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driesen και E. Dumitriu-Segnana)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτηση ακυρώσεως της απόφασης 2011/71/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής Ελεφαντοστού (ΕΕ L 28, σ. 60), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 85/2011 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 28, σ. 32), στο μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της αιτήσεως ακυρώσεως της απόφασης 2011/71/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής Ελεφαντοστού, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 85/2011 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού.
- 2) Απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα που αφορούν την αίτηση ακυρώσεως.
- 4) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα που αφορούν το αίτημα αποζημιώσεως.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 18.6.2011.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2012 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-52/12)

(2012/C 118/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Σ. Παπαϊωάννου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί η απόφαση της Επιτροπής της 7 Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με τις αντισταθμιστικές ενισχύσεις που καταβλήθηκαν από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) κατά τα έτη 2008 και 2009· και,

— Να καταδικασθεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ελληνική Δημοκρατία, με την προσφυγή της ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 7 Δεκεμβρίου 2011 «σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 3/2010 και με τις αντισταθμιστικές ενισχύσεις που καταβλήθηκαν από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) κατά τα έτη 2008 και 2009», κοινοποιηθείσα με αριθμό E(2011) 7260 τελικό.

Με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΕ προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ν. 1790/1988⁽¹⁾ που διέπουν τον ΕΛΓΑ και σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, διότι όλες οι πληρωμές του έτους 2009 (415 019 452 ευρώ) ήταν γνήσιες αποζημιώσεις για καταστροφές στη φυτική παραγωγή και στο ζωικό κεφάλαιο λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, που επισυνέβησαν το 2007 και το 2008, τις οποίες ο ΕΛΓΑ, ως *sui generis* κοινωνικοασφαλιστικός οργανισμός, όφειλε να αποζημιώσει στα πλαίσια του καθεστώτος της υποχρεωτικής ασφαλιστικής κάλυψης της γεωργικής παραγωγής.

Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υφίσταται πλάνη ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι η ΕΕ κατ' εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και με πλημμελείς ή/και ανεπαρκείς αιτιολογίες κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι πληρωμές του έτους 2009 συνιστούν παράνομες κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι δεν δικαιολογούνται από τη φύση και την οικονομία του συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης του ΕΛΓΑ, συνιστούσαν οικονομικό πλεονέκτημα για τους αποδέκτες των πληρωμών και απείλησαν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ και παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι η Επιτροπή μη νομίμως και σε κάθε περίπτωση με ελλιπή αιτιολογία συμπεριέλαβε στα χρηματικά ποσά, που πρέπει να ανακτηθούν ως παράνομες κρατικές ενισχύσεις, και το ποσόν των 186 011 000,60 ευρώ που αντιστοιχούσαν στις υποχρεωτικές ασφαλιστικές εισφορές που κατέβαλαν οι ίδιοι οι αγρότες το 2008 και το 2009 στο πλαίσιο του καθεστώτος υποχρεωτικής ασφάλισης στον ΕΛΓΑ και τα οποία δεν συνιστούσαν παράνομες κρατικές ενισχύσεις αλλά ιδιωτικούς πόρους, με συνέπεια από το τελικό ποσόν προς ανάκτηση να έπρεπε να είχε αφαιρεθεί το ποσόν αυτό.

Με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υφίσταται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή από την ΕΕ της διάταξης του άρθρου 107, παράγραφος 3, εδάφιο β', της ΣΛΕΕ, και κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας που η ΕΕ διαθέτει στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, αφού σε κάθε περίπτωση οι πληρωμές του 2009 έπρεπε να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά λόγω της πασιδήλης σοβαρότατης οικονομικής διαταραχής όλης της ελληνικής οικονομίας και η έναρξη ισχύος μιας διάταξης του πρωτογενούς δικαίου της ΕΕ δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την έναρξη ισχύος μιας ανακοίνωσης της ΕΕ, όπως και το ΠΚΠ.

Με τον πέμπτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση η ΕΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση παράβασε τα άρθρα 39, 107, παράγραφος 3, εδάφιο β', και 296 της ΣΛΕΕ, και τις γενικές αρχές της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της οικονομικής ελευθερίας και των κανόνων ανταγωνισμού, λόγω της αδικαιολόγητης και ανατιολόγητης εξαίρεσης και μη εφαρμογής του Προσωρινού Κοινοτικού Πλαισίου ευθύς εξαρχής από τις 17/12/2008 στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων, όπως ίσχυε για όλες τις άλλες επιχειρήσεις, σε όλους του άλλους κλάδους της κοινοτικής οικονομίας.

Με τον έκτο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση και υπολογισμό των προς ανάκτηση ποσών, αφού παρέλειψε να αφαιρέσει τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*), που προβλέπονται στους κανονισμούς 1860/2004⁽²⁾ και 1535/2007⁽³⁾ «σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων».

Με τον έβδομο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΕ κατ'εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας 2007-2013, και κατά κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας, συγχρόνως δε με πλημμελείς και αντιφατικές αιτιολογίες έκρινε ότι οι αποζημιώσεις που χορηγήθηκαν το έτος 2008, για ζημιές στη φυτική παραγωγή που προξένησε η αρκούδα και σε ποσοστό 100 % της έντασης της ενίσχυσης, είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά μόνο σε ποσοστό 80 %.

(1) Νόμος 1790/1988 «Οργάνωση και λειτουργία Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις», (ΦΕΚ Α'134/20.06.1988)

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας

(3) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (*de minimis*) στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων

Αγωγή της 10ης Φεβρουαρίου 2012 — Planet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-59/12)

(2012/C 118/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: PLANET A.E. Ανώνυμη Εταιρεία παροχής Συμβουλευτικών Υπηρεσιών (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αναγνωρισθεί ότι η καθυστέρηση καταβολής από την Επιτροπή της τελευταίας δόσης χρηματοδότησης προς την ενάγουσα για τη σύμβαση του έργου «Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)», ποσού 20 665,17 ευρώ, συνιστά παραβίαση των συμβατικών της υποχρεώσεων και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 20 665,17 ευρώ, για τις δαπάνες στις οποίες υπεβλήθη η ενάγουσα κατά την τέταρτη περίοδο αναφοράς του έργου Laboranova, εντόκως από τις 12 Οκτωβρίου 2011.
- Να αναγνωρισθεί ότι η ενάγουσα δεν οφείλει να επιστρέψει στην Επιτροπή την προκαταβολή ποσού 39 657,30 ευρώ για την περίοδο P4 του έργου Laboranova.
- Να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 30 000,00 ευρώ, ως αποζημίωση για τη βλάβη της επαγγελματικής της φήμης, που υπέστη η ενάγουσα λόγω παραβίασης του επαγγελματικού της απορρήτου από την Επιτροπή, με αντισταθμιστικούς τόκους από τις 6 Οκτωβρίου 2011 μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως και με τόκους υπερημερίας από την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας διαφοράς μέχρι την πλήρη εξόφληση και
- Να καταδικασθεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη αγωγή, η προσφεύγουσα σωρεύει δύο αγωγές.

Πρώτον, μια αγωγή για ευθύνη της Επιτροπής από την υπ' αριθμό 035262 σύμβαση για την εκτέλεση του έργου «Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)», δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, παρόλο που εκτέλεσε πλήρως και προσηκόντως τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η Επιτροπή, χωρίς να έχει δικαίωμα και κατά παράβαση της ως άνω συμβάσεως και της αρχής της καλής πίστης, απέρριψε τις δαπάνες της ενάγουσας για την περίοδο P4 και ανέστειλε την πληρωμή προς αυτή. Για το λόγο αυτό, η ενάγουσα υποστηρίζει, ότι η Επιτροπή οφείλει να της καταβάλει το ποσό των 20 665,17 ευρώ, με τον προβλεπόμενο από τη ρήτρα II 28, παράγραφος 7, του Annex II της Συμβάσεως, τόκο, από τις 12 Οκτωβρίου 2011, καθώς και ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται να ζητήσει από την Planet την επιστροφή του ποσού της προκαταβολής για την περίοδο P4, ύψους 39 657,30 ευρώ.

— Δεύτερον, μια αγωγή για εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ανακοινώνοντας στο συντονιστή του έργου την ύπαρξη οικονομικού ελέγχου σε βάρος της ενάγουσας, παραβίασε κατάφωρα τους κανόνες περί προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου, με αποτέλεσμα να βλάψει την επαγγελματική φήμη της ενάγουσας. Για το λόγο αυτό, η ενάγουσα ζητεί την αποκατάσταση της μη περιουσιακής της ζημίας εντόκως (με αντισταθμιστικούς τόκους για την περίοδο από την ημερομηνία της παράνομης ανακοίνωσης

μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση μέχρι την πλήρη εξόφληση της οφειλόμενης αποζημιώσεως), επιφυλασόμενη ρητώς για αποκατάσταση ενδεχόμενης περιουσιακής της ζημίας από την εν λόγω παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής.

Αίτηση αναιρέσεως της 16ης Φεβρουαρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-44/05 RENV, Strack κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της την από 7 Δεκεμβρίου 2011 απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Δημόσιας Διοίκησης (δευτερο τμήμα) στην υπόθεση F-44/05 RENV·
- βάσει του αιτήματος που διατύπωσε ο αναιρεσείων στο σημείο 1 του τίτλου Α.4 του από 21 Φεβρουαρίου 2011 του εγγράφου του στην υπόθεση F-44/05 RENV και αιτιολόγησε στις αιτιολογικές σκέψεις 78 έως 85 του προαναφερθέντος εγγράφου, να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναιρέση στην καταβολή αποζημιώσεως ύψους τουλάχιστον 2 500 ευρώ λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά προσβολή της αρχής του φυσικού δικαστή, του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), του άρθρου 47, παράγραφος 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης) και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του Παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Συναφώς, ο αναιρεσείων διατείνεται ότι η εκδίκαση της υποθέσεως είχε ανατεθεί αρχικώς σε άλλο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔ) και ότι δεν υπήρχε η απαραίτητη νομική βάση για τη μεταγενέστερη παραπομπή της υποθέσεως σε άλλο τμήμα.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, του Παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και του άρθρου 73 του Κανονισμού διαδικασίας του ΔΔΔ

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται, συναφώς, ότι, όσον αφορά το αίτημα που διατύπωσε στο πλαίσιο της κύριας δίκης όχι στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο αλλά σε μεταγενέστερο δικονομικό έγγραφο, δεν είναι δυνατό να εκδοθεί ξεχωριστή διάταξη περί παραπομπής ελλείψει αυτοτέλειας και δυνατότητας διαχωρισμού.

- 3) Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, του Παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθώς και του άρθρου 73 του κανονισμού διαδικασίας του ΔΔΔ

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται επιπλέον ότι η ένδικη διαφορά πηγάζει από την υπαλληλική σχέση, γεγονός από το οποίο συνάγεται ότι αρμόδιο είναι, κατά το άρθρο 1 του Παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το ΔΔΔ.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του Χάρτη.

Τέλος, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το ΔΔΔ προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεώς του και την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως λόγω του τρόπου κατά τον οποίο διεξήχθη η διαδικασία και ότι του επιφύλαξε άδικη μεταχείριση.

είναι αναγκαία προς συμμόρφωση με οποιαδήποτε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας προσηκόν και εύλογο περιθώριο κέρδους μη συνδεδεμένου εισαγωγέα ΕΕ, με αποτέλεσμα να μη θεωρήσει αξιόπιστη τιμή εξαγωγής κατά τον υπολογισμό του ορθού ποσού επιστροφής των δασμών αντντάμπινγκ καταλήγοντας σε παραβάσεις των άρθρων 2, παράγραφος 9, και 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾

- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αφαιρώντας τους δασμούς αντντάμπινγκ ως κόστος κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, με αποτέλεσμα να μη θεωρήσει αξιόπιστο περιθώριο ντάμπινγκ για τους σκοπούς υπολογισμού του ορθού ποσού επιστροφής των δασμών αντντάμπινγκ και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 9, 2, παράγραφος 11, και 11, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου.

- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η καθής δεν ενημέρωσε εγκαίρως και προσηκόντως την προσφεύγουσα για τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, με αποτέλεσμα την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, που αποτελούν γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, που επίσης αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και παραβίαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Mecafef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/12)

(2012/C 118/47)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mecafef SA (Valence, Γαλλία) (εκπρόσωπος: R. MacLean, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2011) 8804 τελικό, της 6ης Δεκεμβρίου 2011, καθόσον με το άρθρο αυτό χορηγείται μόνον εν μέρει επιστροφή των δασμών αντντάμπινγκ τους οποίους κατέβαλε η προσφεύγουσα και παρακρατούνται με μη σύννομο τρόπο πρόσθετα ποσά επιστροφών των δασμών αντντάμπινγκ τα οποία οφείλονται νομίμως στην προσφεύγουσα·

— να επιβάλει τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης αποφάσεως μέχρι ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λάβει τα μέτρα που

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2012 — Nu Air Polska κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-75/12)

(2012/C 118/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nu Air Polska sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. MacLean, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

που επίσης αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και παραβίαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής Κ(2011) 8826, το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής C(2011) 8803 και το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής Κ(2011) 8801, της 6ης Δεκεμβρίου 2011, καθόσον με τα άρθρα αυτά χορηγείται μόνον εν μέρει επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ τους οποίους κατέβαλε η προσφεύγουσα και παρακρατούνται με μη σύννομο τρόπο πρόσθετα ποσά επιστροφών των δασμών αντιντάμπινγκ τα οποία οφείλονται νομίμως στην προσφεύγουσα·

— να επιβάλει τη διατήρηση της ισχύος των προσβαλλόμενων αποφάσεων μέχρι ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία προς συμμόρφωση με οποιαδήποτε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας προσήκον και εύλογο περιθώριο κέρδους μη συνδεδεμένου εισαγωγέα ΕΕ, με αποτέλεσμα να μη θεωρήσει αξιόπιστη τιμή εξαγωγής κατά τον υπολογισμό του ορθού ποσού επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ καταλήγοντας σε παραβάσεις των άρθρων 2, παράγραφος 9, και 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αφαιρώντας τους δασμούς αντιντάμπινγκ ως κόστος κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, με αποτέλεσμα να μη θεωρήσει αξιόπιστο περιθώριο ντάμπινγκ για τους σκοπούς υπολογισμού του ορθού ποσού επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 9, 2, παράγραφος 11, και 11, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η καθής δεν ενημέρωσε εγκαίρως και προσηκόντως την προσφεύγουσα για τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, με αποτέλεσμα την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, που αποτελούν γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Nu Air Compressors and Tools κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-76/12)

(2012/C 118/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nu Air Compressors and Tools SpA (Robassomero, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. MacLean, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής C(2011) 8824 τελικό και το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής C(2011) 8812 τελικό, αμφότερες της 6ης Δεκεμβρίου 2011, καθόσον με τα άρθρα αυτά χορηγούνται μόνον εν μέρει επιστροφές των δασμών αντιντάμπινγκ τους οποίους κατέβαλε η προσφεύγουσα για τις εισαγωγές συμπιεστών καταγωγής Κίνας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2008 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συμπιεστών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ⁽¹⁾·

— να επιβάλει τη διατήρηση της ισχύος των προσβαλλόμενων αποφάσεων μέχρι ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία προς συμμόρφωση με οποιαδήποτε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας προσήκον και εύλογο περιθώριο κέρδους μη συνδεδεμένου εισαγωγέα ΕΕ, με αποτέλεσμα να μη θεωρήσει αξιόπιστη τιμή εξαγωγής κατά τον υπολογισμό των ορθών ποσών επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ καταλήγοντας σε παραβάσεις των άρθρων 2, παράγραφος 9, και 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ⁽²⁾.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αφαιρώντας τους δασμούς αντντάμπινγκ ως κόστος κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, με αποτέλεσμα να μη θεσπίσει αξιόπιστο περιθώριο ντάμπινγκ για τους σκοπούς υπολογισμού των ορθών ποσών επιστροφής των δασμών αντντάμπινγκ και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 9, 2, παράγραφος 11, και 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού αντντάμπινγκ.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ενημέρωσε εγκαίρως και προσηκόντως την προσφεύγουσα για τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού αντντάμπινγκ, με αποτέλεσμα την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, που καθιερώνονται στο δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θεσπίζονται στο άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι,

— ως αποτέλεσμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, λόγω των προπαρτεθεισών παραβιάσεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρακράτησε μη συννόμως πρόσθετα ποσά επιστροφών δασμών αντντάμπινγκ της ΕΕ τα οποία οφείλονται νομίμως στην προσφεύγουσα.

(¹) ΕΕ L 81, 20.03.2008, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2012 — Beco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-81/12)

(2012/C 118/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Pfeiffer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, στην υπόθεση C(2011) 9112 τελικό και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αίτησή της για επιστροφή δασμών αντντάμπινγκ, η οποία απορρίφθηκε με απόφαση της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 2011, αντίθετα προς την άποψη της Επιτροπής, δεν υποβλήθηκε εκπροθέτως και είναι επομένως παραδεκτή.

Η προσφεύγουσα αναφέρει συναφώς ότι η αίτηση υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας των έξι μηνών σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (¹). Κατά το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 8, του κανονισμού 384/96, η επιστροφή δασμών προϋποθέτει ότι οι καθορισθέντες δασμοί έχουν ήδη καταβληθεί από τον αιτούντα. Αντίθετα προς την άποψη της Επιτροπής, η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 11, παράγραφος 8, του κανονισμού 384/96 δεν μπορεί να λήξει προτού γίνει δεκτή η αίτηση επιστροφής.

Σύμφωνα και με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 2002, για την επιστροφή δασμών αντντάμπινγκ (²), αιτήσεις επιστροφής «υποβάλλονται μόνο για τις συναλλαγές για τις οποίες έχουν καταβληθεί πλήρως οι δασμοί αντντάμπινγκ» (σημείο 2.1 β). Η ανακοίνωση αυτή προβλέπει ρητώς ότι την επιστροφή μπορεί να ζητήσει μόνον ο εισαγωγέας ο οποίος «μπορεί να αποδείξει ότι έχει καταβάλει τους δασμούς αντντάμπινγκ, είτε απευθείας είτε έμμεσα για συγκεκριμένη εισαγωγή» (2.2 α).

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ακόμη ότι η απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2011 ανατρέπει την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που υφίσταται υπέρ της προσφεύγουσας βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 2002 και παραβιάζει την αρχή της καλής πίστεως.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι η απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2011 παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

(²) Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 2002, για την επιστροφή δασμών αντντάμπινγκ (2002 C 127/06) (ΕΕ C 127, σ. 10).

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2012 — Chico's Brands Investments κατά ΓΕΕΑ — Artsana (CHICO'S)

(Υπόθεση T-83/12)

(2012/C 118/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: T. Holman, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Artsana SpA (Granate, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 27ης Οκτωβρίου 2011, επί της υποθέσεως R 2084/2010-1.

— να καταδικάσει το καθού στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CHICO'S», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25 και 35 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 1585579

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισθέν στην Ιταλία αριθ. 420865 εικονιστικό σήμα «chicco», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 25· το καταχωρισθέν στην Ιταλία αριθ. 846672/380042 εικονιστικό σήμα «chicco», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 25· το αριθ. 763084 διεθνές εικονιστικό σήμα «chicco», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η αντίδικος αποδεικνύεται η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στην Ιταλία. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σημείου το οποίο ζητείται να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα και του προγενέστερου σήματος.

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Lilleborg κατά ΓΕΕΑ — Hardford (Pierre Robert)

(Υπόθεση T-85/12)

(2012/C 118/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lilleborg AS (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: E. Ullberg και M. Plogell, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hardford AB (Limhamn, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 2462/2010-1 και συνακόλουθα να διατάξει το ΓΕΕΑ να αξιολογήσει τα αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη, εγκυρότητα και έκταση του προγενέστερου σήματος που η προσφεύγουσα έχει καταθέσει,

— επικουρικώς, να τροποποιήσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών με την απόφασή του και να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος αριθ. 8541849 «Pierre Robert», και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Pierre Robert», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 44 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8541849

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 164251 λεκτικό σουηδικό σήμα «PIERRE ROBERT», για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής και των άρθρων 76, 8 και 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: i) παρέλειψε να ασκήσει το δικαίωμά του να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά αυτεπαγγέλτως και να λάβει υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία είναι πιθανό να επηρεάσουν την έκβαση της ανακοπής· ii) υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν θεώρησε ότι το σήμα «PIERRE ROBERT» είναι ευρέως γνωστό· iii) παρέλειψε να λάβει υπόψη τα υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία (Παράρτημα 1) που σχετίζονται με την άσκηση της ανακοπής· και iv) εσφαλμένως δεν δέχθηκε το πιστοποιητικό του σουηδικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας που προσκομίστηκε πριν την έκδοση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2012 — Robert Group κατά ΓΕΕΑ — Hardford (Pierre Robert)

(Υπόθεση T-86/12)

(2012/C 118/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Pierre Robert Group AS (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: E. Ullberg και M. Plogell, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hardford AB (Limhamn, Σουηδία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 2463/2010-1 και συνακόλουθα να διατάξει το ΓΕΕΑ να αξιολογήσει τα αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη, εγκυρότητα και έκταση του προγενέστερου σήματος που η προσφεύγουσα έχει καταθέσει,

— επικουρικώς, να τροποποιήσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών με την απόφασή του και να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος αριθ. 8541849 «Pierre Robert», και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Pierre Robert», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 44 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 8541849

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο προσφεύγων

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 166274 εικονιστικό σουηδικό σήμα «Pierre Robert», για προϊόντα της κλάσεως 3, 5 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής και των άρθρων 76, 8 και 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: i) παρέλειψε να ασκήσει το δικαίωμά του να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά αυτεπαγγέλτως και να λάβει υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία είναι πιθανό να επηρεάσουν την έκβαση της ανακοπής· ii) υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν θεώρησε ότι το σήμα «Pierre Robert» είναι ευρέως γνωστό· iii) παρέλειψε να λάβει υπόψη τα υποβληθέντα αποδεικτικά στοιχεία (Παράρτημα 1) που σχετίζονται με την άσκηση της ανακοπής· και iv) εσφαλμένως δεν δέχθηκε το πιστοποιητικό του σουηδικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας που προσκομίστηκε πριν την έκδοση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2012 — Elegant Target Development κ.λπ. κατά Συμβούλιο

(Υπόθεση T-90/12)

(2012/C 118/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Elegant Target Development Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα)· Eternal Expert Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Giant King Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Golden Charter Development Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Golden Summit Investments Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Golden Wagon Development Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Grand Trinity Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Great Equity Investments Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Great Prospect International Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Harvest Supreme Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Key Charter Development Ltd (Χονγκ Κονγκ)· King Prosper Investments Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Master Supreme International Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Metro Supreme International Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Modern Elegant Development Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Prosper Metro Investments Ltd (Χονγκ Κονγκ)· Silver Universe International Ltd (Χονγκ Κονγκ)· και Sparkle Brilliant Development Ltd (Χονγκ Κονγκ) (εκπρόσωποι: F. Randolph, M. Lester, Barristers, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 ⁽²⁾, του Συμβουλίου, καθόσον τα ονόματα των προσφευγουσών ανεγράφησαν στον κατάλογο των προσώπων και των οντοτήτων στα οποία και στις οποίες εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη την υποχρέωση να αιτιολογήσει επαρκώς την εγγραφή της προσφεύγουσας στους καταλόγους των προσώπων για τα οποία ισχύουν περιοριστικά μέτρα.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι το καθού παρέλειψε να τηρήσει τα κριτήρια αναγραφής στον κατάλογο

ή/και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, αποφαινόμενο ότι τα ως άνω κριτήρια πληρούνταν στην περίπτωση τους ή/και τις ανέγραψε στον κατάλογο χωρίς να υπάρχει νομική βάση προς τούτο.

- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι το καθού παρέβη τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και το δικαίωμά τους σε δίκαιη δίκη.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι το καθού προσέβαλε, κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο, τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προστασίας των περιουσιακών τους αγαθών, της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας και της φήμης τους.

⁽¹⁾ Απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ, του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011 για την τροποποίηση της Αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011 L 319, σ. 71)

⁽²⁾ Εκτελεστικός Κανονισμός (ΕΕ) 1245/2011, του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011 περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2011 L 319, σ. 11)

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

